

Gînd și încredere

Pulsul intens al noului cincinal ne-a cuprins însuflețitor și senin. Anul cel nou înseamnă pentru toată lumea un noian de gânduri și fapte mai proaspete, mai vii. Iar pentru noi, cei care scriem și citim, este anul în care vom urma și mai hotărît drumul Congresului al X-lea al Uniunii Tineretului Comunist și al Conferinței a X-a a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România.

Este anul în care anticipăm aniversarea unui veac de la începutul Războiului pentru Independență. Este anul în care, ca întotdeauna la 24 ianuarie, am sărbătorit Unirea. Este anul de început al unui nou cincinal — nouă și dinamică perioadă de muncă și creații. Mai mult ca oricînd, zilele pe care le trăim fac parte din istorie. Iar istoria României Socialiste, a poporului stăpin pe destinele sale, este istoria noastră, a celor care astăzi, prețuind pilda trecutului, edificăm cu pasiune și entuziasm societatea socialistă multilateral dezvoltată și grăbim înaintarea patriei spre comunism.

Traducerea în viață a hotărîrilor Congresului al XI-lea al Partidului Comunist Român, înseamnă strădanii și consecvență, conștiință și înaltă responsabilitate. Înseamnă că noi vom merge impetuos înainte!

Obiectivele sînt mărețe, mobilizatoare și împlinirii lor îi dedicăm întreaga forță a vîrstei noastre. Sîntem tineri, dar faptele noastre dovedesc maturitatea calității de comuniști, de oameni chemați să înlătuască idealul de civilizație materială și spirituală a societății comuniste. Sîntem studenți. Ne pregătim să devenim ingineri, profesori, medici, economiști, specialiști de înaltă calificare, pe măsura imperativelor revoluției tehnico-științifice și a necesităților reproducerii socialiste moderne.

Noi trebuie să fim mereu primii, mereu în întrecere cu noi înșine. Trebuie să fie mereu prezentă în noi, chemarea Partidului și a Patriei. Chemarea lor ne dă putere, avînt și încredere. Ne dă certitudinea că vom putea să fim maturi, vom putea să fim comuniști de nădejde, pe care nimeni și nimic să nu-i poată infrînge.

Sîntem conștienți că azi, ca și miine, menirea ne este în muncă, în căutări și în descoperiri. Și gîndul nostru e curat ca o năzuință.

Avem încredere în ceea ce astăzi sădim pentru noi, pentru țară și oameni.

FORUM STUDENȚESC

Natalele pămînturi

Duioșia din dor
O ninsoare bogată
O cernere a fulgilor
Ancestrali
Nebănuită
Neasemănată
Nesupusă
Și gîndul spre tine
Natalele pămînturi

Și izvoarele
Un timp definitiv
Sferă de gînduri
Atotcuprinzătoare
Planeta mea de dor
Frumoasă —
Natalele pămînturi!

ANA SIRETEANU-DARAGIU

Forum studențesc

● revistă a u. a. s. c. din centrul universitar timișoara ● anul IV ● nr. 1 (13) 1976 ● 16 pagini ● lei 1,50 ●

BIBL. UNIV. CLUJ-NAPCA
Nr. 1750 1977
Exemplar legal.

RĂSFRÎNGERI

Jertfa lor

Am primit o moștenire scump plătită de cei ce au avut vîrsta noastră înainte cu ani și ani. Jertfa lor a fost adusă ca simbol înălțărat al dragostei lor de dreptate și libertate.

Acolo unde apele limpezi ale Mării Negre sîrută pămîntul țării a trăit și luptat, de la vîrsta de 14 ani, Filimon Sirbu. Secretar al organizației județene U.T.C. Constanța, a coordonat și organizat sabotarea mașinii de război fasciste. Arestat și condamnat la moarte, declară în fața tribunalului: „Nu cunosc decît o singură instanță, clasa muncitoare și partidul ei”!

Pentru libertatea acelei clase s-au înrolat voluntari în războiul antifascist, alți tineri uteciști, printre care tînărul de 18 ani, Alexandru Rusu. Educația politică o primește în rîndul muncitorilor de la I.A.R. Brașov, unde se angajează la vîrsta de 14 ani. A demonstrat că în lupta pentru o cauză dreaptă nici un sacrificiu nu este prea mare. A murit cu fruntea sprijinită pe automat, pe teritoriul R. S. Cehoslovacia, după ce neutralizase un cuib al rezistenței dușmane.

Tînăra institutoare Haia Lișciț, secretar al C.C. al U.T.C., la 26 de ani a murit făcînd greva foamei în închisoare. Și-a apărut credința pînă în ultima clipă, în speranța că lupta ei nu va fi zadarnică.

Chemarea la luptă pentru libertate, în Spania, greu încercată de regimul franchist, a avut ecou și în rîndul tinerilor uteciști români. Fiu de celerist din Pașcani, Constantin Burcă, a răspuns apelului disperat al poporului spaniol, cartea sa de vizită fiind calitatea de membru de partid pe care a purtat-o cu cinste și acolo, departe de pămîntul patriei. Pe frontul din Andujar, Constantin Burcă, tînăr sublocotenent, cade într-o capcană dușmană și este răpus de gloanțe. Jertfa sa este simbolul înălțător al spiritului patriotic și internaționalist, ce caracterizează poporul nostru. Numărul tinerilor care au căzut la datorie este un șir de nume rostite cu adîncă emoție, iar sirena de pe care Roșită nu și-a descleștat miinile nici dincolo de moarte, a chemat la luptă pentru dreptate și libertate pe toți cei asupriți. Acum glasul sirenei sună limpede și duios. Il aud tinerii care le cinstesc jertfa și memoria prin muncă, dăruire și omenie.

Senină și luminoasă este acum viața noastră, a tinerii generații și-a tuturor celor ce simt cu sufletul liniștea și siguranța zilei de mîine.

DIANA MARIA CAZAN
Mecanică agricolă, anul I

Omagiu

Asist. universitare MARIA FUNERIU
(1946—1976)

Noi am fost străini... am fost singuri... am avut nevoie de grijă și afecțiune. Noi n-am crezut că am putea găsi pe cineva care să ne dea această grijă și afecțiune; grija mamei față de copiii ei și dragostea surorii față de frații săi.

Noi am găsit-o pe profesoara MARIA FUNERIU-NELEA. Nu, noi n-am găsit numai o profesoară. Noi am găsit o mamă, o soră, o prietenă.

Cum să nu o iubim dacă dumneaei a avut o purtare excepțională, am fost obligați moral, am simțit că prin dumneaei avem aici o familie și un cămin. Găsind-o pe profesoara noastră, noi nu am mai fost străini și nu mai avem nevoie de nimic, pentru că am întâlnit-o pe cea mai amabilă profesoară cu un suflet mare și o inimă atotcuprinzătoare, o bunătate fără margini.

Nu. Nu putem să credem că a murit astfel. Imposibil. Noi credem că profesoara Maria doarme, iar noi sîntem pîcii din jurul ei care așteptăm să se trezească.

Unde este zbciumul plin de viață, căldura, sentimentele care au însoțit-o pretutindeni?

Noi nu puteam să ne credem ochilor cînd am văzut-o pe profesoara Maria neinsufiețită, că această căldură a dispărut.

A plecat... A plecat cu corpul dumneaei. Dar rămîne cu noi și trăiește în inima și sufletul nostru, este foarte departe de noi și totuși atît de aproape. Cum să fim departe de un om pe care l-am iubit mai mult decît pe noi înșine?

Din partea studenților din grupa a 7-a
an pregătitor, studenți străini

Hotărîrea noastră

Primul Congres al consiliilor populare județene și al președinților consiliilor populare, ale cărui lucrări s-au desfășurat în capitala țării, la Pavilionul Expoziției Naționale, între 4 și 7 februarie, s-a constituit într-un înalt forum al reprezentanților organelor de stat avînd o amplă rezonanță înăuntrul și în afara hotarelor patriei noastre.

Acest eveniment cu multiple semnificații reprezintă un moment deosebit în istoria de astăzi a României, marcînd evoluția pe un plan înaintat a rolului organelor locale ale puterii de stat și al deputaților în rezolvarea problemelor sociale, organizatorice, de conducere.

Venit să întărească și să perfecționeze cadrul de participare largă, cu profundă implicație democratică, a maselor populare, la realizarea politicii partidului și statului nostru, Congresul consiliilor populare județene și al președinților consiliilor

populare, a însemnat pentru toți oamenii muncii din România, un prilej de afirmare și atestare plenară a acordului și adevăratei unanimități cu care poporul întreg transpune în faptă sarcinile și obiectivele Congresului al XI-lea al Partidului Comunist Român.

Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la acest Congres va rămîne un document cu o valoare deosebită, realist și însuflețitor, menit să-i facă pe toți cetățenii patriei noastre să depună eforturi amplificate și conștiente în a îndeplini și depăși sarcinile ce le stau înainte în cincinalul revoluției tehnico-științifice.

Dar 1976 — 1980 reprezintă și pentru tineretul din țara noastră o etapă hotărîtoare și mobilizatoare. Studenții centrului universitar Timișoara sînt hotărîți să răspundă prin fapte Chemării Conferinței județene a consiliilor populare, alături de toți oamenii muncii timișeni, români, germani, maghiari, sîrbi, și de alte naționalități, să facă totul pentru a fi demni de sarcinile care le stau în față în cincinalul acesta și toți anii care vor veni.

Hotărîrea noastră se alătură tuturor oamenilor muncii, tuturor aceluia care nu-și vor precupeți forța și avîntul, destinate să contribuie decisiv la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate, la înaintarea României spre comunism.

Sesiunea a trecut, vine sesiunea

Ne aflăm în plin semestru de muncă, al doilea al acestui an universitar, semestru de mare responsabilitate pentru toți studenții centrului nostru universitar, cu atît mai mult, cu cît alături de întregul popor pășim într-un nou cincinal, al revoluției tehnico-științifice, al calității.

Pentru aceasta însă, se cuvine a analiza cu simț de răspundere, în spirit critic și autocritic, înainte de toate, rezultatele cu care am încheiat primul semestru. Trebuie să afirmăm, de la bun început, că aceste rezultate sînt departe de a ne satisface, că angajamentele asumate în adunările generale și conferințele de dări de seamă și alegeri nu au fost îndeplinite. Situația înregistrată în urma sesiunii de examene din decembrie 1975 reflectă o scădere a pregătirii profesionale a studenților față de sesiunea similară din anul universitar precedent.

Pe întreg centrul universitar, procentajul de promovare este cu 5,34% mai mic, determinat în special de situația înregistrată la Institutul agronomic, unde studenții integraliști sînt cu peste 11% mai puțini decît după sesiunea din decembrie 1974. Scăderea procentului de promovare este observată și la Institutul politehnic și Universitate, cu 5%, singurul institut care a reușit să ridice ștacheta cu 1%, fiind cel de medicină.

Dintre studenții nepromovați, îngrijorător de mare este numărul aceluia la 2 sau 3 examene, echivalent cu numărul total al studenților din Institutul agronomic.

Situații necorespunzătoare se înregistrează și de această dată la anii terminali de la secțiile de sub-ingineri, atît sub aspectul prezentării, cît și cel al promovării. De semnalat, că în anul III subingineri de la Facultatea de mecanică, nu există nici un student integralist.

Greu de justificat este situația anului I de la Facultatea de inginerie chimică, unde promovarea a scăzut exagerat.

Singurul aspect de natură îmbucurătoare, dar de mici proporții, este creșterea cu 1,5% a mediilor de peste 7.

Adunările generale ale organizațiilor A.S.C. de an,

ședințele de birou și plenaryle consiliilor A.S.C. și U.A.S.C. din facultăți, institute și centru universitar au analizat cu maximă exigență și au dezbătut cu responsabilitate situația generală slabă existentă, stabilind pe larg cauzele multiple care au generat-o și totodată modul în care trebuie acționat în vederea recuperării de urgență a rămîinerilor în urmă.

Cu această ocazie a fost stabilit ca în toate facultățile, împreună cu dacanatele, să se organizeze discuții cu studenții restanțieri și să se stabilească modalitățile de urmărire a pregătirii lor în continuare, de acordare a sprijinului necesar, prin întocmirea de orarii speciale de consultații individuale.

Pe baza scrisorilor trimise de consiliile A.S.C. din facultăți împreună cu organele de învățămînt, dorim ca familiile tuturor studenților să fie informate asupra rezultatelor obținute și să ne sprijine mai direct în eforturile de îmbunătățire a pregătirii profesionale.

Trebuie ca pe mai departe să se facă mai mult simțită în rîndurile studenților întrecerea „Fiecare Asociație a Studenților Comuniști — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”, ca factor mobilizator, prin asumarea unor angajamente semnificative de către fiecare membru al organizației, fiecare din grupă, an de studiu, facultate, institut și centru universitar.

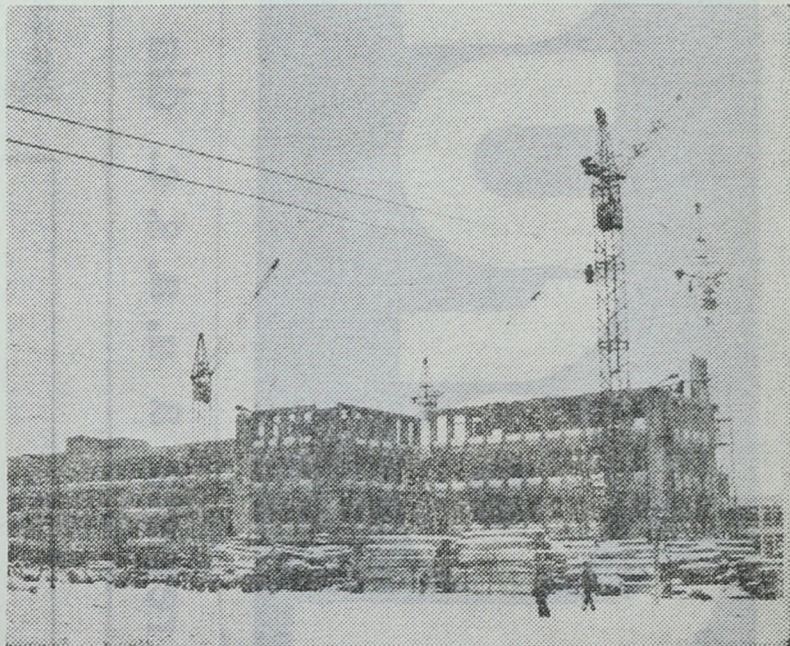
Prin evidențierea unor studenți, adevărați comuniști, să oferim colegilor lor modele de muncă și comportare.

Programul de activitate al Consiliului U.A.S.C. din centru universitar prevede în acest semestru numeroase obiective în domeniul pregătirii profesionale. Se impune ca toate organele și organizațiile A.S.C., toți studenții să înțeleagă că principala sarcină ce ne revine o constituie îmbunătățirea pregătirii profesionale și că trebuie să se acționeze cu fermitate și hotărîre pentru crearea unui climat serios de studiu, în vederea recuperării rămîinerilor în urmă și asigurării unui înalt procent de promovare în sesiunea din vară.

DRAGHICI GEORGE

șeful Comisiei profesional-științifice a Consiliului U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara

TIMPUL
PREZENT
ÎN
IMAGINI

Șantierul Facultății de electrotehnică

PROGRAM DE ACTIVITĂȚI

al Consiliului U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara pe perioada semestrului al II-lea al anului universitar 1975-1976

Pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de Congresul al X-lea al U.T.C. și Conferința a X-a U.A.S.C.R., a prevederilor programului de activități adoptat de Conferința U.A.S.C. din Centrul nostru universitar, Consiliul U.A.S.C. stabilește pentru semestrul al II-lea al acestui an universitar următoarele:

I. Cu privire la educarea prin muncă și pentru muncă a studenților, la adâncirea integrării învățământului cu cercetarea și producția.

1. Îmbunătățirea pregătirii profesionale a studenților, recuperarea rămășițelor în urmă a studenților restanțieri în sesiunea de examene din iarnă, crearea condițiilor pentru asigurarea unui înalt procent de promovare în sesiunea de examene din iunie constituie sarcina de bază a asociațiilor studenților comuniști din centrul universitar în acest semestru.

a) În cadrul adunărilor generale din luna ianuarie în fiecare an de studiu vor fi analizate rezultatele profesionale obținute de studenți pe parcursul semestrului I și al sesiunii de examene din iarnă; vor fi evidențiate în fața anului studenții cu rezultate bune și foarte bune și se va lua atitudine față de studenții medii și restanțieri, prezentându-se opinia biroului de an cu privire la cauzele care au condus la obținerea rezultatelor necorespunzătoare, precum și obligațiile ce le revin acestor studenți pentru îmbunătățirea situației lor profesionale.

b) Analiza rezultatelor profesionale se va face și din perspectiva întrecerii „Fiecare asociație a studenților comuniști – colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”; cu prilejul finalizării primei etape a întrecerii, pe baza situației din anii de studiu și a măsurilor stabilite pentru recuperarea restanțelor și creșterea nivelului pregătirii profesionale, birourile de an vor sintetiza angajamentul anului de studiu în cadrul întrecerii, principalul parametru constituindu-l procentul de promovare în urma sesiunii de examene din vară. Angajamentele anilor de studiu vor fi prezentate consiliilor A.S.C. din facultăți, care pe această bază vor sintetiza și prezenta Consiliului U.A.S.C. din centrul universitar până la 31 ianuarie 1976 angajamentele facultăților în cadrul întrecerii. Ca urmare a rezultatelor profesionale necorespunzătoare la finalizarea primei etape a întrecerii nu se vor acorda premii.

Sub deviza „Fiecare student – model de muncă și viață în chip comunist”, concursul „Fiecare asociație a studenților comuniști – colectiv de educare prin muncă și pentru muncă a studenților”, se va desfășura începând cu acest semestru și în interiorul grupelor de studiu, între studenți, urmînd ca la etapele a II-a și a III-a să fie stabiliți în fiecare grupă și studenții cîștigători ai întrecerii.

c) Birourile de an vor supune discuției și vor propune adunărilor generale sancționarea studenților care în mod repetat au dovedit dezinteres față de pregătirea profesională.

d) Împreună cu titularii de discipline vor fi stabilite orarii individuale de pregătire, consultații și verificări periodice pentru toți studenții restanțieri, astfel încît să fie posibilă recuperarea restanțelor încă în sesiunea de examene din vară.

2. Pînă la sfîrșitul lunii ianuarie, la nivelul fiecărei facultăți, în strînsă conlucrare cu organul de învățămînt va fi organizată o discuție cu toți studenții restanțieri la două sau mai multe examene, pentru a se desprinde cauzele nepromovării precum și măsurile care trebuie întreprinse pentru înlăturarea acestora. Fiecare consiliu A.S.C. va înainta la Consiliul U.A.S.C. din institut o sinteză a principalelor probleme reieșite din aceste discuții.

3. Consiliile A.S.C. în strînsă conlucrare cu decanatele vor trimite scrisori familiilor tuturor studenților, în care vor prezenta situația lor profesională și după caz vor adresa felicitări părinților sau vor cere sprijinul și intervenția lor pentru îmbunătățirea rezultatelor profesionale.

4. Consiliile A.S.C. din facultăți vor asigura condiții optime desfășurării sesiunii de examene a anului V de la I.P.T. și a studenților din anii I rușiți la concursul de admitere din luna noiembrie 1975.

5. Pe întreg parcursul semestrului la nivelul anilor și grupelor de studiu, pregătirea profesională va fi urmărită permanent în strînsă legătură cu angajamentul asumat în cadrul întrecerii.

6. Consiliul U.A.S.C. din centrul universitar va sprijini pregătirea și desfășurarea în bune condiții a concursului profesional „Traian Lalescu”, în perioada 1-15 martie a.c. la disciplinele fizică, matematică, chimie, bazele electrotehnicii, rezistența materialelor, mecanică; în cadrul concursului va fi organizată o secțiune pentru subingineri; consiliile U.A.S.C. de la nivelul centrului universitar și din institute vor oferi premii în diplome și obiecte cîștigătorilor concursului, care vor reprezenta centrul universitar la faza națională. Un număr de pînă la 5 studenți vor reprezenta Centrul uni-

versitar Timișoara la concursul profesional „Tudor Tănăsescu” organizat de I. P. București.

7. La sfîrșitul lunii aprilie, Biroul C.U.A.S.C. din centrul universitar va adopta un program de măsuri privind organizarea și desfășurarea în bune condiții a sesiunii de examene din vară; pe perioada acestei sesiuni vor funcționa din nou la nivelul centrului universitar, institutelor și facultăților comandamente ale sesiunii de examene.

8. Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor constitui la nivelul facultăților și institutelor colective de studenți din anii mari, care să studieze planurile de integrare, planurile de producție, ale atelierelor-școală, stațiilor pilot, programele de practică productivă înaintînd consiliilor respective propuneri și observații, care în cursul lunii februarie să fie discutate în adunări generale, ședințe de birou sau plenary de consiliu, urmînd să fie apoi înaintate organelor de învățămînt ca opinii și aprecieri ale studenților și organelor de asociație cu privire la aceste planuri.

9. Pînă la sfîrșitul lunii ianuarie consiliile U.A.S.C. din institute vor elabora programul cadru de participare a studenților la activitatea colectivelor de catedră, deosebi la analizele conținutului cursurilor și activităților educative cu studenții. Președinții consiliilor U.A.S.C. vor supune apoi aceste programe cadru discuției și aprobării în ședințele senatelor și consiliilor profesionale.

10. Consiliul U.A.S.C. al centrului universitar va sprijini Consiliul U.A.S.C. din Universitate la organizarea în cursul lunii aprilie a unei consfățuiri pe problemele integrării învățământului universitar, la care să participe și invitați din celelalte universități și institute pedagogice din țară.

11. Consiliul U.A.S.C. al centrului universitar va sprijini Consiliul U.A.S.C. din I.A.T. la realizarea pînă la sfîrșitul lunii martie a unui studiu privind bugetul de timp al studenților de la Institutul agronomic.

12. Consiliul U.A.S.C. al centrului universitar va urmări realizarea temelor de cercetare științifică privind teoria și practica muncii și vieții de organizație. În cursul lunii aprilie va fi organizată o sesiune de comunicări științifice la care vor fi prezentate aceste lucrări precum și altele care abordează problematica tineretului. Cu acest prilej se va desfășura și un simpozion pe tema „Organizarea științifică a activității Asociațiilor Studenților Comuniști” la care vor fi invitați să participe și studenți din alte centre universitare.

13. Consiliul U.A.S.C. al centrului universitar va sprijini consiliile U.A.S.C. din institute în organizarea sesiunilor anuale de comunicări ale cercurilor științifice studențești. Din partea centrului universitar vor fi oferite un număr de 6 premii pentru cele mai bune lucrări științifice cu aplicabilitate practică.

14. Consiliul U.A.S.C. al centrului universitar va sprijini participarea studenților cercetători la cea de-a XIII-a Conferință națională a cercurilor științifice studențești precum și organizarea de către Consiliul A.S.C. din Facultatea de științe economice a secțiunii pentru învățămîntul economic al acestei conferințe.

15. Cu sprijinul Comitetului Executiv al Consiliului U.A.S.C.R., Consiliul U.A.S.C. al centrului universitar va organiza, în cursul lunii martie, Expoziția națională de creație științifică și tehnică a studenților.

16. Consiliul U.A.S.C. al centrului universitar, Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor deschide în acest semestru un larg dialog cu organizațiile U.T.C. și conducerile întreprinderilor din municipiu, în scopul inițierii unor ample acțiuni comune, în principal cu caracter profesional și de cercetare științifică, integrîndu-se astfel în întrecerea „Tineretul factor activ în îndeplinirea cîștigului revoluției tehnico-științifice”.

17. Consiliul U.A.S.C. C.U. va sprijini Consiliul U.A.S.C. din I.P.T. în organizarea și pregătirea unui grup de lectori format din studenți și cadre didactice tinere care să activeze în cadrul „Politehnicilor muncitorești” organizate de Comitetul județean Timiș al U.T.C.

18. Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor mobiliza studenții la ample acțiuni de muncă patriotică pentru realizarea unor obiective de investiții, pentru întreținerea și amenajarea spațiilor de învățămînt, bazelor sportive, spațiilor verzi din complexele studențești etc. Consiliul U.A.S.C. al centrului universitar va sprijini direct organizarea activității de muncă patriotică la trei mari lucrări de investiții: localul Facultății de electrotehnică, căminul de familisti și extinderea căminului de la I.M.T.

19. Vor fi organizate acțiuni de strîngerea fierului vechi, deșeurilor de hirtie, sticlelor, borcanelor, alte acțiuni de muncă patriotică prin care să se asigure realizarea planului de venituri din activități de muncă patriotică. Sarcinile de plan vor fi defalcate pînă la nivelul anilor de studiu.

20. Consiliile U.A.S.C. din institute vor elabora planuri de măsuri cu privire la sporirea participării studenților la gospodărirea bazei materiale a învățămîntului, care vor fi supuse discuției organelor de învățămînt cu prilejul analizelor din luna ianuarie ale activităților educative în cămine, Consiliul U.A.S.C. al centrului uni-

versitar va organiza la nivel de centru universitar, pînă la data de 13 februarie a.c., analiza activității educative în cămine și de gospodărire a căminelor și cantinelor studențești, a întregii baze materiale a învățămîntului.

21. Comitetul studențesc de complex, comitetul de cămin, vor acționa cu fermitate pentru păstrarea curățeniei și disciplinei în cămine, vor institui un sistem riguros, prin acțiuni săptămînale, pentru realizarea curățeniei în spațiile verzi din complex. Pînă la sfîrșitul lunii martie, comitetul studențesc de complex va realiza un studiu privind respectarea normelor de igienă în cămin și starea de sănătate a studenților.

II. Cu privire la educarea comunistă a studenților, la promovarea spiritului revoluționar în întreaga activitate a asociațiilor studenților comuniști.

1. În împlinirea „Congresului Culturii și Educației”, în cursul lunilor februarie-martie, la toate nivelele asociațiilor studenților comuniști vor avea loc adunări generale, respectiv plenary ale consiliilor în cadrul cărora se va dezbate modul de îndeplinire de către asociațiile studenților comuniști a Programului ideologic al partidului, a măsurilor adoptate în acest sens de către Congresul al XI-lea al P.C.R., modul de transpunere în viață a normelor de etică și echitate socialistă. În spiritul documentelor Congresului al XI-lea al P.C.R., vor fi adoptate cu acest prilej măsuri pentru îmbunătățirea activității politico-educative și culturale.

2. Asociațiile studenților comuniști vor asigura continuarea studierii documentelor Congresului al XI-lea al P.C.R., ale Congresului al X-lea al U.T.C. și Conferinței a X-a a U.A.S.C.R. În acest scop, în anii de studiu vor fi organizate în acest semestru patru dezbateri politico-ideologice, cu tematica stabilită potrivit opțiunilor studenților.

Pentru asigurarea unui nivel și conținut corespunzător al dezbaterilor, instruirea propagandiștilor studenți va fi realizată la nivelul centrului universitar pe cursuri și teme, de către un colectiv format din activiști ai Consiliului U.A.S.C. al centrului universitar și cadre didactice tinere din cadrul catedrelor de științe sociale.

3. C.U.A.S.C. C.U. va organiza în acest semestru două informări politice pentru activul de bază al asociațiilor studenților comuniști din centrul universitar, pe teme privind politica internă și externă a partidului și statului nostru, a perspectivelor de dezvoltare a județului Timiș și a municipiului Timișoara în viitorul cîincinal, la care vor fi invitați un lector al C.C. al P.C.R. și un membru al Biroului Comitetului județean Timiș al P.C.R.

Consiliul U.A.S.C. din centrul universitar va sprijini organizarea unor informări politice pentru activul de asociație și studenții din institute și facultăți la care să participe personalități ale vieții noastre politice, lectori ai C.C. al U.T.C. ziaristi etc.

4. Pregătirea politică a activului de asociație se va realiza în continuare în cadrul cercurilor teoretice ale activului de asociație organizate la nivelul facultăților, institutelor și centrului universitar. Formele de pregătire le constituie studiul individual și dezbaterile. La nivelul C.U.A.S.C. din centrul universitar în comun cu Comitetul municipal al U.T.C. vor fi organizate patru asemenea dezbateri, pe marginea unei tematici stabilite cu ajutorul Cabinetului județean de partid.

5. În cursul lunii aprilie, împreună cu Comitetul municipal Timișoara al U.T.C., va fi organizat un simpozion pe tema: „Cultura și educația tineretului”, manifestare care va fi dedicată Congresului Culturii și Educației. În cadrul simpozionului vor fi prezentate comunicări realizate de către cercurile teoretice ale activului de asociație.

6. Cu sprijinul Comitetului județean U.T.C. vor fi organizate 3 brigăzi complexe studențești, care vor desfășura pe întreaga perioadă a semestrului, în municipiul Timișoara și în comunele învecinate acțiuni de popularizare a științei și tehnicii, a culturii, de combatere a misticismului etc.

Pînă la data de 31 ianuarie va fi elaborat un program de pregătire și de activitate a acestor brigăzi.

7. Consiliul U.A.S.C. C.U. va organiza în cursul lunii martie o brigadă de îndrumare și control al modului în care Asociațiile Studenților Comuniști din Universitate se preocupă de sprijinirea pregătirii studenților la disciplinele de științe sociale. La încheierea activității acestei brigăzi va fi organizată o masă rotundă pe tema: „Rolul școlii în formarea convingerilor comuniste ale viitorului specialist. Contribuția asociațiilor studenților comuniști la ridicarea nivelului politic al întregului proces de învățămînt”.

8. Revista „Forum studențesc” va apărea în acest semestru în patru numere. În strînsă legătură cu evenimentele vieții politice interne și a marilor acțiuni organizate pe linie de asociație, două numere vor fi consacrate în principal activității politice, culturale și de creație literară și artistică a studenților.

(Continuare în pag. 6)

HAI SĂ DĂM MÎNĂ CU MÎNĂ!

Hora Unirii. Versurile „Bardului de la Mircești” au devenit pentru noi, cei de azi, expresia cea mai vie și mai vibrantă a ceea ce înseamnă participarea cu inima și fapta la marile evenimente ce constituie istoria unui popor.

Ideea Unirii nu era, desigur, o idee nouă. După cum se știe, chiar în trecutul ceva mai îndepărtat, pe vremea lui Ștefan cel Mare și după el de alte câteva ori, s-a făcut încercarea de a realiza unitatea de acțiune a celor două principate. Dar unirea înfăptuită în câteva rânduri, în condițiile unei slabe dezvoltări social-economice, a fost vremelnică. Ne stăruie în suflet numele „Viteazului”, de amintirea cărui este legată unirea temporară a Țării Românești cu Moldova și Transilvania, în vederea realizării unei baze materiale puternice în lupta contra turcilor. Din păcate, ea nu avea să fie durabilă. Conștiința comunității de origine de limbă a fost prezentă.

Actul realizat la 1859 ne apare, deci, ca un rezultat firesc al dezvoltării istorice a poporului român, care ajungea, în urma unor îndelungi prefaceri interne, la închegarea unității sale naționale și nicidecum vlăstarul unor urzeli diplomatice a puterilor europene ri-

valc. Alexandru Ioan Cuza va fi — așa cum spunea fratele poetului V. Alecsandri — „adevăratul întemeietor al naționalității române, al cărui strigăt de eliberare a fost Unirea Principatelor”.

La sugestia lui Nicolae Pisoschi, Cuza devine candidatul unionist în alegerile moldovene care se vor deschide la 5 ianuarie 1859, la orele 12. În sala stăpînită de o adîncă emoție și tăcere, în pofida tuturor încercărilor de mistificare a alegerilor, răsună pe eînd, de 48 de ori, același nume: Alexandru Ioan Cuza. Partida națională din Moldova reperta astfel un strălucit succes. Bucuria și entuziasmul se propagă rapid în toată țara. Bucureștiul este pregătit pentru marele eveniment. Peste noapte tot orașul se afla în mișcare. Mari cete de oameni umblau pe ulițe într-o stare de fierbere, încercîndu-se cu patrulele de cavalerie și infanterie.

Astfel avea să găsească Bucureștiul ziua de sîmbătă, 24 ianuarie 1859. Pe dealul Filaretului o parte din mulțime aștepta semnalul de a interveni în caz de nevoie. Adunarea nu avea altă soluție decît de a alege pe Cuza și în Țara Românească. După desfacearea urnelor, Cuza fu proclamat domn al Principatelor Unite. Sala răsună de aplauze și de urale. Nu din convingere au acceptat deputații conservatori această alegere, ci de teama că nu vor părăsi teferi sala de ședință. Ei știau că hotărîrea ce se luase de către Comitetul unionist ca îndată ce albi (conservatorii) ar persista în alegerea lui Bibescu și nu a lui Cuza, poporul adunat în curtea Mitropoliei, unit cu cel din Filaret, să năvălească în Cameră și să-i silească a proclama ales pe domnul Moldovei. De la Filaret, (pe atunci marginea orașului) și pînă la Băneasa lumea era în picioare. Începură a bate clopotele. Deși cădea o ploaie „subțirică”, oamenii n-o băgau în seamă. Muzica militară cînta Hora Unirii. La lumina torțelor, cu muzica în frunte, mulțimea străbătu ulițele Capitalei. Pe bună dreptate s-a observat că masele aclamau atunci nu atît pe noul domn, cît un principiu, o idee biruitoare. În gura și mintea lor Unirea reprezenta ceva mai mult decît simpla întrunire a principatelor: însemna drepturi, demnitate, desființarea privilegiilor, o viață mai bună.

24 ianuarie 1859 a deschis în istoria națiunii române, prin semnificația sa general românească, o epocă nouă, care își propune drept scop odată cu consolidarea Unirii și desăvîrșirea unității statale. Ea nu este punctul final al unui proces istoric, ci doar o etapă care premerge viitoarelor transformări pe drumul devenirii noastre naționale. Ea a deschis calea reformelor menite să dea consistență Unirii și nu mai puțin o pagină nouă în istoria românilor din Transilvania.

VIOREL SCRECIU
Filologie-istorie, anul II

Dincolo de cărți și experiențe...

● IN LABORATORUL ACADEMICIANULUI CORIOLAN DRĂGULESCU

M-așteptam de la academicianul Coriolan Drăgulescu la altceva. M-așteptam să am în față un calculator viu, sau, mai bine, mi-era teamă puțin, mi-era teamă pentru că mi se părea că încerc necunoscutul. De la primul schimb de cuvinte, însă, mi-a întins mina și-am simțit o căldură dătătoare de liniște. Dincolo de titluri, dincolo de cărți și experiențe, profesorul Drăgulescu este un prieten, este un om adevărat, care te-nvăluie cu o privire caldă, copleșitoare. Ospitalitatea lui este cea a românului, învățată poate de la oamenii din Vărădie, de la dascălul Ghiță Vuliici, pe care l-a venerat întotdeauna, și de la tatăl său, învățătorul Drăgulescu.

Și-a făcut studiile superioare la Cluj-Napoca, în cadrul Facultății de Științe a Universității, promoția 1930, a funcționat apoi la București, unde și-a dat doctoratul în chimie Șase ani mai tîrziu devine profesor, în 1948, membru corespondent al Academiei R.S.R., în 1955, titular în 1963, apoi președintele „Societății de chimie” a Academiei. Astăzi, acad. Coriolan Drăgulescu este reprezentantul României în Uniunea Internațională de Chimie Pură și Aplicată de la Oxford, membru de onoare al „Societății de chimie industrială” din Franța, membru în comitetul de conducere și avizare al mai multor reviste de specialitate românești și străine.

„Dar nu aceste titluri sînt importante, ele reflectă doar un grad de pregătire la un moment dat, important, este ca omul să muncească și, mai important, să fie mulțumit de munca lui. Dacă am simțit vreodată o pornire, a fost să lupt împotriva celor gălăgioși, care flutură vorbe goale, vorbe mari în jurul unor fapte mici”.

Acad. Coriolan Drăgulescu este omul realității și al muncii, este savantul, cercetătorul asiduu care scormonește tainele chimiei fără răgaz, este pedagogul care, la fel își vorbește și de la înălțimea podiumului și pe coridoarele facultății. „Dar în primul rînd, omul societății noastre trebuie să participe intens la viața politică, să fie sensibil și să ia poziție față de evenimentele social-politice ce au loc în lumea de azi”.

Încă de pe băncile facultății, academicianul Drăgulescu are legături cu partidul comunist, pentru că, mai tîrziu, să fie captat de fluxul idealurilor de libertate și dreptate pe care acesta le propagă.

„Într-o zi de noiembrie a anului 1944 mi s-a întîmplat într-adevăr un lucru neobișnuit; locuitorii Timișoarei, sub conducerea P.C.R., a lui Leontin Sălăjan, nemulțumiți de conducerea reacționară existentă, m-au luat de acasă, ducîndu-mă la primărie, acolo unde-i astăzi Consiliul popular județean și m-au pus

primar. Eu îi cunoșteam pe toți, erau oameni muncitori, entuziaști — am primit să le fiu primar. Guvernul de la București m-a recunoscut abia mai tîrziu, în 1945, sub presiunea elementelor democratice”.

După ce mi-a spus aceste lucruri a făcut o pauză (i-am scormonit se pare amintiri vechi), a mai sorbit dintr-o ceașcă de cafea și m-a privit zîmbind. Mi-a spus că-i plac tinerii și că dacă l-ar întreba cineva despre viitor ne-ar arăta pe noi, cei ce învățăm de la dînsul, de la alți dascăli, cei care, acumînd acum, mine vom da totul pentru țară, celor tineri atunci.

„Este foarte important pentru tineret să nu facă fiecare ce-i trece prin cap. Dacă fiecare am face ce-am vrea, n-ar mai fi posibilă o juxtapunere a realităților, ce-ar face unul ar strica altul, știi, vorba românului: „unul ar trage hăis și altul cea”. Fiecare vrea să răstoarne lumea cu idei geniale, fiecare simte că trebuie să facă ceva, dar pentru aceasta trebuie muncă și nu neapărat talent sau predestinare. Și-mi place că studenții mei și tinerii noștri gîndesc asemănător cu noi cei mai în vîrstă. Talent au numai unii, dar de muncit oricare poate”.

Am putut vedea direct că aici se muncește pînă seara tîrziu, fiindcă reacțiile trebuie supravegheate, fiindcă trebuie făcute niște observații sau pregătit laboratorul pentru a doua zi.

— Chimia este o artă, am îndrăznit eu să afirm, iar chimistul, într-un fel este chirurg, în altul scriitor și în altul artist. Interlocutorul meu m-a privit din nou zîmbind, citeam în ochii săi că gîndește puțin diferit, că vrea să-mi spună ceva, să-mi reproșeze că sînt visător.

— Noi, cei care cultivăm științele exacte trebuie să luptăm pentru lucruri clare. La întrebare clară e nevoie de răspuns clar și la reacție reușită — ecuație corespunzătoare.

M-am ridicat încet de la masă, fiindcă-l observasem uitîndu-se discret la ceas. Trebuia să plece în aceeași seară la București și-avea de rezolvat multe problemele între timp. Nu puteam pleca așa, simțeam că lipsește ceva, da, uitasem, îmi strîngea mina cu aceeași căldură:

— Mai vino pe la mine, tinere, nu ca să-mi pîn-dești răspunsurile și să le-nsemnez în carnet, ci ca să știi mai mult de vorbă. O să te-anunț cînd am timp.

Am tras ușa după mine, am ieșit în stradă. Ningea. Eram încă emoționat. Și doar era un om ca toți ceilalți!

RADU TUDORAN
Inginerie chimică, anul I

Rezultatele „Expoziției de creație științifică și tehnică studențească”

TIMIȘOARA, NOIEMBRIE — DECEMBRIE 1975

Premiul I:

Contribuții teoretice și experimentale la realizarea unei mașini automate de manipulat sticle cu produse lactate.

Autori: absolventul Ciorogariu P., Institutul politehnic „Traian Vuia”. Trusă didactică pentru experiențe de electronică.

Autori: colectivul de studenți de la Universitate, Facultatea de Științe ale naturii, secția fizică

Premiul II:

Panou logic cu circuite integrate. Autori: colectivul de studenți

I.P.T., Facultatea de electrotehnică. Cuplaj torsionometric

Autori: stud. Rusan Constantin și absolvenții Grîn Iosif, Caba Gheorghe, Dușan Mircea, Lucaciu Viorel de la I.P.T., Facultatea de mecanică.

Organizarea transportului intern la „Electromotor”.

Autori: absolventul Semenea Emil. Universitate, Facultatea de Științe economice.

Premiul III:

Traductor piezoelectric de înregistrare a mecanogramelor.

Autor: stud. Franțescu Adrian, an IV M. G. Institutul de medicină.

Comportamentul la antibiotice și chimioterapie și portajul de factor „R” la tulpinile de escherichia coli izolate de la animale și din mediul ambiant

Autor absolvent Pășcuț Ioan, Institutul agronomic, Facultatea de zootehnie și medicină veterinară, secția medicină veterinară.

Oglinzi pe bază de plumb.

Autor: absolvent Iovan Viorela, I.P.T., Facultatea de inginerie chimică.

Cercetări privind tipurile de transferine în relațiile cu unele însușiri productive la rasa de suine Duroc

Autor: absolvent Pata Gheorghe, Institutul agronomic, Facultatea de zootehnie și medicină veterinară, secția zootehnie.

● RITMURI ● RITMURI ● RITMURI ●

Comisia profesională a C.A.S.C. al Facultății de agronomie a organizat o expoziție cu ierburile și caiectele de lucrări ale cîștigătorilor concursului „Cel mai frumos ierbar, cel mai frumos caiet de fitopatologie”. Au cîștigat studenții P. Dragoescu și Teodor Fărcaș.

Pe cînd un concurs „Victor Ghimpu” care să treacă de cadrul facultății?

☆

Studenții agronomi au urmărit cu interes expunerea „Note de drum și impresii din R.F.G.”, prezentată de asist. Ioan Rusu. Expu-

nerea a fost însoțită de proiecții și de... un atractiv fond muzical.

☆

La Institutul agronomic Timișoara cercul de bibliografie Timișoara a organizat vineri, 16 ianuarie 1976, ora 17, în amfiteatrul nr. 1 al Facultății de zootehnie și medicină veterinară un simpozion Mihai Eminescu. Au expus: — prof. univ. dr. Dan Smîntinescu (București): Exigențe și erudiție în opera lui M. Eminescu.

— Conf. univ. dr. Ion Iliescu (Timișoara): Valorificarea gîndi-

rii estetice a lui M. Eminescu”.

— Conf. dr. Cezar Apreotesei: „Universalitatea creației eminesciene”.

Omagiu plurilingv — recitări din versurile poetului în limbile română, franceză, engleză, germană, rusă, maghiară, sîrbă, spaniolă, latină, esperanto).

În holul facultății s-a vizionat și Expoziția bibliografică Mihai Eminescu — colecția Ion Iliescu.

Au luat parte cadre didactice, studenți, personalul I.A.T.

Biblioteca — o lume aparte ?

De 20 de ani cineva simte pulsul zilnic al cărților, dar mai ales al bibliotecii Institutului politehnic, ca întreg. Directorul ei, căci despre dînsul e vorba, tovarășul Ion Ghișe

Tovarășul Ion Ghișe ne conduce pe calea dialogului — într-o lume numită bibliotecă.

Aflăm că în 1948 aici erau doar 20.000 de volume pentru ca azi numărul lor să fie de 350.000, achizițiile ridicîndu-se anual pînă la 20.000 de volume.

„Cînd am intrat la Politehnică în '45, cărți erau puține iar cursuri pentru 10 discipline și doar în cite un exemplar. Azi avem manuale de cel puțin 1 la 2 studenți”. Zilnic biblioteca utilizează pentru cărți un fond de circa 2.000 lei. Altfel tradus, se achiziționează toate publicațiile și volumele cu caracter social-politic și tehnic care apar la noi în țară, lucrările și publicațiile cele mai semnificative din țările socialiste și unele volume și reviste din țările capitaliste.

Nu este neglijată nici beletristica, publicațiile referitoare la artă și cultură

Evident, că în achiziționare se are în vedere numărul crescînd de studenți ai institutului. Pentru a exista o sincronizare a cursurilor predate, există o legătură permanentă cu centrul de multiplicat al institutului. Ni se relatează că există totuși unele probleme legate de capacitatea limitată a centrului

În acest sens, e grea realizarea reeditării cursurilor, pot apare doar cursuri programate cu mult timp înainte

Pentru a se cunoaște noutățile, există un sistem de popularizare prin afișarea copertelor false, listelor de noutăți, dar cea mai bună metodă pentru sesizarea lor rămîne consultarea cataloagelor.

Și legat de aceste cataloage, de documentare în speță, tovarășul Ghișe mi-a relatat: „Studenții nu știu să se documenteze iar biblioteca cu efectivul de care dispune nu poate realiza mare lucru, în acest sens sînt în Politehnică de 31 de ani, în bibliotecă lucrez de 20 de ani, și cunosc că studenții citește puțin din publicațiile străine. Sînt poate mai puțin de 10% din studenți care nu citește mai mult decît bibliografia obligatorie care de cele mai multe ori se reține la cursul predat. La Facultatea de inginerie chimică există o tradiție în privința inițierii în documentare; la alte facultăți n-am auzit de așa ceva.

Am încercat să facem noi instructaje cu studenții anului I, dar din cauza orarului împrăștiat nu ni s-au mai acordat ore...

Cred că ar fi bine ca în oricare an, să existe dacă nu cursuri de documentare cel puțin o inițiere în acest sens de cadrele didactice; bibliografie există și doar trebuie ajuns la ea și folosită.

Capitolul la care rămîne „cori-

gentă” pentru moment biblioteca e cel referitor la spațiu, dovedit în fiecare sesiune și nu numai atunci insuficient. Legat de aceasta e și faptul că o carte este folosită în procent de 5% zilnic din cauza necesității de a se împrumuta „pentru acasă”.

Remediul va veni curînd, odată cu terminarea Facultății de electrotehnică, biblioteca mărindu-și atunci spațiul cu încă 600 mp afectați în principal sălilor de lectură. Disponind de noul spațiu se va ajunge la utilizarea mai eficientă a cărților, ne mai existînd posibilitatea de luare acasă. Apare totuși un neajuns legat de cererea de către studenții unei facultăți (din anii mici mai ales) a aceluiași bibliografii și de cele mai multe ori existentă insuficient din cauză că ea a fost procurată cu mult timp înainte cînd numărul studenților era mult mai mic și nici nu există la librării. Remediul indicat de tovarășul Ghișe era de a nu se cere la examene reproducerea unei cărți oarecare, ci soluționarea problemei respective utilizînd oricare altă soluție posibilă existentă într-un alt volum.

Pînă atunci se pare că trebuie acceptat statu-quo-ul existent. Aceasta în privința spațiului dar nu și în problema... utilizării cărților unde se uită prea des că nu un singur student folosește o carte ci sînt și vor fi mulți alții care o vor utiliza. Este o dorință a tovarășului director de a sublinia cu această ocazie că fiecare carte reprezintă o entitate și numai așa e întreg gestul-simbol de la sfîrșitul studenției cînd absolvenții colorează cu Gaudemus și garoafe citeva clipe-bibliotecă

NICOLAE CORA

ÎNSEMNĂRI

Timișoara pentru...

Ne iubim țînutul, ne iubim țara. Conținutul concret al acestor cuvinte face parte din cotidian. Și pentru studenții de la „U”, de la Medicină, „Poli” sau Agronomie, cotidianul înseamnă Timișoara universitară, Timișoara platformelor industriale, a noilor cartiere și a orașelului studențesc, a Operei și a „Nufărului”, Timișoara tramvaiului 6 și a Phoenix-ului.

Mii de ipostaze alcătuiesc specificul unui oraș contemporan. Fiecare din ele însă are nenumărate pîlpîiri și imagini în inimile și mințile noastre. A încerca să le pătrundem semnificația și trăirea, face parte din noi, din ardoarea și căutările noastre.

Să renunțăm, așadar, la clasicele și eternele întrebări ca: „Ce înseamnă Timișoara pentru dumneavoastră?”, „Ce vă leagă de orașul florilor?”, „Vă place orașul de pe malurile Begăi?”, „Timișoara vă este un cămin veritabil?” etc. și să auzim păreri și sentimente ale unor studenți din diferite colțuri ale țării ce învață astăzi în facultăți timișorene.

Deci, Timișoara pentru:

STELIAN ARMEAN, Timișoara:

— Îmi iubesc orașul, și, deși cred că nu am intrut totuși dreptate, sînt puțin egoist... În sensul că aș dori ca toți cei ce locuiesc pentru mai mult sau mai puțin în el, să-l iubească. Ca centru universitar, nu are o tradiție istorică egală cu a Clujului, Iașilor sau Bucureștilor. Pentru mine însă, acesta este unul din motivele pentru care viața studențească timișoreană mi se pare mai intensă, mai plină și mai fructuoasă ca a altor centre. Patriotism local?... Da. Și sînt mîndru de asta ca de orașul meu.

ANGELA CHIORESCU, Suceava:

— La început m-a izbit firea mai reținută a bănațenilor. M-am acomodat și curînd m-am convins că omenia este prezentă și aici, ca peste tot în țară. Întîmplarea, și numai ea m-a făcut să devin timișoreancă pentru cîțiva ani... Nu, e întîmplarea mea, nu aș putea să o spun, dar... acum îmi place aici.

EUSTAȚIU BORODI, Catafaj:

— Ca tînar, vîd în Timișoara cel mai tînar oraș. Ca om, consider că este orașul cu cele mai multe posibilități de afirmare. Că cetățean, o iubesc... Ca oțean? Îmi place acasă.

VASILE DAVID, Cluj:

— Am fost la Cluj, la București... parcă-i mai liniștită Timișoara. Îmi place. Oamenii sînt înțelegători. Încă nu știu unde-i casa de cultură a studenților... Aa, de fotbal, se vorbește mereu aici. În pauză, la masă, în cămin, meciuri, jucători, goluri. De Ripensia și Chinezul nu prea aud...

MARIUS BOCERANU

Poetul

Dacă mă gîndesc bine, cititorul trebuie să fie tot atît de poet ca poetul. E vorba de poezia firii, de gestul alungit în noi tulburător de simplu. Aceasta înseamnă că niciodată poetul nu-și va trimite privirile în haos. Noi, și asta ne-a învățat admirabilul Lucian Blaga, trebuie să realizăm celelalte poeme ale poemului (dacă poemul prim ne permite, dacă oferă acea multitudine de trimiteri, acei dans ai miracolului mereu inedit).

Fiecare poezie este pentru cititor o nouă proprietate a luminii, a timpului, o nouă cîntare, o altă laudă, un altfel de mit. Numai așa ceva va căuta el, cititorul.

Cezanne considera că „a picta după natură nu înseamnă să pictezi obiectul ci să realizezi senzațiile pe care ți le dă el”. El cerea lucrurilor „să se învîrtă, să se îndepărteze și să trăiască”. În ceea ce privește poezia am spune că a percepe un poem, sau mai bine zis a te apropia de un poem, înseamnă a reuși să prinzi buchetul de cuvinte nespuse, buchetul de vise nevisate, să găsești îndemnurile acolo unde nu sînt decît crengile toamnei, să găsești dorințele acolo unde stelele seamănă cu „vîntul liber prin cîmpii”.

Poemul este pentru cititor cazanul în care fierb așteptările.

Cititorul cere poemului să-i cheltuiască (în sensul pe care l-a dat Rilke: „... iar lucrurile cărora mă dau devin bogate și mă cheltuiesc”).

Cititorii actuali nu mai sînt dintre aceia care se apleacă asupra banalității și prozaismului, argumîndu-și poziția printr-o secvență de felul: în orice lucru găsește ceva interesant. Cititorii noștri sînt și ei, alături de poeți „un murmur de neam cîntăreț”. Vor căuta deci melodia adîncă a plaiului.

Cititorul aleargă. Sudoarea i se prelinge pe trup. Pînă cînd?...

Atunci vor străluci alb, patimi de poet.

MARCELA STOICA
Filologic, anul II

În căutarea adevărului

Rar se fac statistici individuale. Rar se fac rapoarte care să arate, pregătirea studentului „x” sau „y”. Se fac însă situații, rapoarte despre un anumit colectiv. În aceste rapoarte munca, activitatea unora, a celor mai mulți studenți este umbrită de atitudinea de delăsare, de lenea, de comoditatea altora. Pe aceștia din urmă vrem să-i cunoaștem, acestora dorim să le arătăm adevăratul drum. Ei încă mai cred în socoteli. Socotelile lor sînt ridicate pe instabilitățile hazardului. Ei își planifică examenele după bunul lor plac. Apoi socotelile se încurcă. Umbresc munca colegilor lor, aruncă o pată asupra instituției care îi educă. Se lasă lipsiți de cel mai mic sentiment al dragostei profesionale. Nu-i interesează nimic. Anul II Agronomie are 6 studenți nepromovați la 3 examene. Șase studenți la un calcul mai atent sînt amenințați cu repetenția. Ei sînt: Miat Vălean, Coste M., Lăsat M., Cojereanu Dan, Corla I., Bratu Cladiu. Toți, pe lingă alte boli, suferă și de patima neprezentării la examene. Să-i lăsăm să se explice.

Lăsat Mircea: „Am fost cam bolnav. Am avut absențe la lucrări. Nu m-a primit la topografie din cauza absențelor. Le-am făcut în iarna anului trecut”.

La terminarea destăinuirii, acest timișorean ce-și dorește să fie inginer agronom, își exprima bucuria că de acum poate să se aștepte să fie „mai cunoscut” — „Abia aștept să mă văd pe undeva”. La secretariat figurează cu 12 absențe nemotivate din semestrul I. Oglînda sesiunii pentru el arată două neprezentări și o notă de 4.

Miat Vălean: „Eu am reumatism. Cînd am criză nu pot să merg la școală. Nu am motivare pentru absențe”.

În semestrul I a adunat 32 de absențe nemotivate. Nu s-a prezentat la nici un examen, dar... „mă

prezint în această sesiune, am tot interesul”. De cînd am început școala am început să mă pregătesc” (e vorba de semestrul II). Gazeta satirică a facultății ne dă explicații cum că în sesiune ar fi fost la munte. Adevărul cu siguranță izvorăște dintr-o boală. Care o fi, nu știm. Și ea să ne liniștească, ne promite că „dacă nu se întîmplă nimica, n-o să mă lipsesc”.

Precaut, Coste Mihai și-a motivat absențele din semestrul I „Eram bolnav, nu m-am prezentat la două examene”. Am avut sinuzită cronică. La examenul de mașini m-am prezentat fără să-l promovez. De învățat am învățat, dar practic nu avea rost să mă prezint, boala nu-mi permitea să mă concentrez, așa cum aș fi vrut. Sesiunea noastră a fost grea. Trei examene de două semestre și noi sîntem la început de studenție. Sper ca în sesiunea care se acordă să reușesc la examene. (Și tocmai se pregătea să plece de la orele de lucrări de entomologie, pentru a conspecta la fitopatologie. Era o treabă urgentă și trebuia să o termine repede).

Graba, absențele, bolile acestea cu și fără acoperire legală, superficialitatea, lipsa unui studiu sistematic și permanent, iată ce se ascunde în spatele acestor mărturisiri. Biroul de an, cunoscător al realităților, trebuie să-și intensifice eforturile pentru a crea o atmosferă de muncă susținută, pentru a-i aduce pe acești studenți cu evidente simptome de „boli studențești” pe drumul cel bun. Prin acest articol, nu vă facem popularitate ci încercăm să vă îndemnăm să priviți faptele voastre drept. Și nu numai voi, dar și alții, care sînt inclinați a vă lua drept modele.

LIVIU NADIȘ

● RITMURI ● RITMURI ●

● În data de 19 ianuarie 1976 a avut loc Plenara Consiliului U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara cu următoarea ordine de zi:

1) Informarea privind stadiul înlăptuirii programului de activități al Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara pe perioada 1975 — 1977, adoptat la Conferința U.A.S.C. din 11 octombrie 1975.

2) Adoptarea programului de activități al Consiliului U.A.S.C. pentru perioada semestrului al II-lea al anului universitar 1975 — 1976.

3) Instruire privind sarcinile care revin Asociațiilor Studenților Comuniști din Centrul universitar Timișoara pentru înlăptuirea în continuare a hotărîrilor Congresului al XI-lea al P.C.R. precum și ale

Congresului al X-lea al U.T.C. și Conferinței a X-a a U.A.S.C.R., acțiuni cuprinse în programul de activități al consiliului pentru acest semestru.

● Timișoara va fi gazda expoziției naționale de creație științifică și tehnică studențească. Expoziția se va deschide la sfîrșitul lunii martie în holul din fața Aulei Magna a Universității.

PROGRAM DE ACTIVITĂȚI

(Urmare din pag. 3)

9. Studioul studentesc de radio va organiza în acest semestru două concursuri politice, gen „cine știe câștigă”, consacrate aprofundării studierii documentelor Congresului al XI-lea al P.C.R., obiectivelor de dezvoltare a României în cincinalul revoluției tehnico-științifice.

De asemenea, va iniția rubrica „Răspundem studenților” în cadrul căreia activiști de asociație de la diferite nivele cu diverse responsabilități precum și cadre din conducerea institutelor, a serviciilor sociale, tehnice etc. vor fi invitați să răspundă la întrebări ale studenților privind problemele procesului de învățămînt, ale activității educative, ale asistenței sociale și sanitare etc.

10. În cursul lunii aprilie, în holul cantinei nr. 1 C va fi organizat un concurs al gazetelor de perete din centrul universitar, în cadrul căruia fiecare colectiv redacțional va prezenta un număr de gazetă. Pe baza rezultatelor acestui concurs, precum și al analizei activității de un an al gazetelor de perete, va fi acordat un premiu celui mai bun și mai activ colectiv redacțional.

11. Programele zilnice de activități ale Casei de cultură și cluburilor studentesti vor fi constant aprobate în birourile consiliilor U.A.S.C. și vor cuprinde cu precădere acțiuni destinate cultivării trăsăturilor omului nou, al societății socialiste, promovării formelor și metodelor de educație comunistă, prin muncă și pentru muncă a studenților, lărgirii orizontului cultural și științific, educării studenților în spiritul dragostei față de patrie, al internaționalismului socialist.

12. În cadrul activității cultural-educative un accent deosebit se va pune pe pregătirea formațiilor care vor reprezenta centrul universitar la Festivalul Național al Artei Studentești, pe extinderea și diversificarea activității culturale de masă. În acest scop:

a) În ultima decadă a lunii februarie va fi organizată la nivelul centrului universitar trecerea în revistă a formațiilor artistice studentesti, manifestare amplă, cu public, în urma căreia se vor decide formațiile care vor participa la F.N.A.S.

b) Cu sprijinul Comitetului Executiv al Consiliului U.A.S.C.R., Consiliul U.A.S.C. C.U. va organiza secțiunea cinecluburi și artă fotografică a F.N.A.S.

c) Va fi sprijinită realizarea unui amplu program de spectacole și turnee ale formațiilor artistice din centrul universitar. C.U.A.S.C. C.U. va organiza un spectacol de gală cu formațiile centrului universitar distinse în cadrul F.N.A.S.

d) Va fi sprijinită organizarea cluburilor facultăților de Electrotehnică și Chimie industrială, va fi mărit numărul discotecilor studentesti. În cadrul student-clubului de la Casa de cultură, fiecare facultate va organiza o seară cultural-educativă.

13. În cinstea aniversării a 100 de ani de la proclamarea independenței de stat a României, va fi lansat în cursul lunii martie concursul de creație literară și artistică „Studenții cinstesc gloria neamului”, care va fi deschis tuturor genurilor literare și artistice, tuturor studenților.

14. Vor fi organizate ample manifestări culturale dedicate sărbătoririi unor evenimente din viața poporului și tineretului nostru. La Casa de cultură a studenților vor fi organizate spectacole artistice în cinstea zilelor de 24 ianuarie, 8 martie, 9 mai.

15. În scopul lărgirii orizontului cultural al studenților, sporirii participării lor la viața culturală a municipiului, va fi intensificată activitatea difuzorilor voluntari de bilete și abonamente la teatru, operă, filarmnică, vor fi în continuare contractate spectacole pentru studenți etc.

III. Cu privire la activitatea de pregătire pentru apărarea patriei, sportivă și turistică.

1. Birourile de an și consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor acorda atenție sporită pregătirii militare a studenților, intensificând munca politico-educativă pentru antrenarea acestora la o temeinică pregătire pentru apărarea patriei. De asemenea, vor amplifica acțiunile comune cu studenții care-și satisfac stagiul militar.

2. În concluzare cu catedrele militare, C.U.A.S.C. C.U. va organiza la Casa de cultură a studenților o gală de filme documentare.

De asemenea, cu prilejul zilei de 9 mai va organiza o întâlnire cu veterani ai războiului antihitlerist.

3. C.U.A.S.C. C.U. va asigura desfășurarea în cele mai bune condiții a competițiilor la nivelul centrului universitar din cadrul Cupei tineretului și a campionatelor universitare, conform calendarului sportiv aprobat de M.E.I. și U.A.S.C.R. De asemenea, se va preocupa de pregătirea sportivilor care vor reprezenta centrul universitar la etapele naționale ale acestor competiții. Vor fi organizate în acest scop competiții comune cu tinerii din municipiu precum și cu reprezentanți sportivi ai altor centre universitare.

4. Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor acorda o atenție sporită atragerii fetelor la practicarea jocurilor și exercițiilor sportive, organizând pentru acestea un număr sporit de competiții.

5. C.U.A.S.C. C.U. va iniția pe lângă Casa de cultură a studenților un cerc de înot, destinat învățării acestui sport.

6. C.U.A.S.C. C.U. va sprijini în continuare, conform programului adoptat de Biroul C.U.A.S.C. C.U., activitatea sportivă de performanță, îndeosebi în ceea ce privește activitatea galeriilor de sportivi, educarea publicului spectator, a sportivilor de performanță, sprijinirea pregătirii lor profesionale, crearea unor condiții cât mai bune pentru refacerea lor după etape de efort intens etc. La Casa de cultură a studenților va fi organizată o întâlnire a Biroului C.U.A.S.C. C.U. cu toți studenții sportivi de performanță.

7. C.U.A.S.C. C.U. va acorda sprijin organizării și desfășurării pe stadionul 1 Mai a amplului spectacol sportiv dedicat celei de-a 55-a aniversări a creării P.C.R.

8. C.U.A.S.C. C.U. va continua să sprijine organizarea excursiilor de sfârșit de săptămână și a excursiilor de studii. Contribuția A.S.C. pentru organizarea excursiilor va fi defalcată pînă la nivelul anilor de studiu, pentru o utilizare echitabilă a acesteia.

Va fi dezvoltat turismul tematic. În perioada vacanței de primăvară C.U.A.S.C. C.U. va organiza două excursii pentru cunoașterea unor obiective economice și a unor locuri cu tradiții istorice.

9. Consiliul U.A.S.C. C.U. va sprijini institutele la încheierea lucrărilor de amenajare a bazelor sportive simple din zona stadionului 1 Mai.

IV. Cu privire la întărirea politico-organizatorică a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști, a caracterului militant, revoluționar al activității sale.

1. Consiliul U.A.S.C. C.U. va organiza în acest semestru 3 brigăzi de îndrumare și control a activității și stilului de muncă al Consiliului U.A.S.C. din I.P.T.

consiliilor A.S.C. din facultățile de Filologie, Medicină generală.

2. C.U.A.S.C. C.U. va efectua un studiu cu privire la atribuțiile și competențele care pot fi atribuite suplimentar consiliilor A.S.C. din facultăți și birourilor de an în scopul creșterii autorității și capacității lor de decizie.

3. Consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) vor analiza, în cursul lunii ianuarie, pregătirea profesională a activului de asociație, stabilind măsuri pentru ridicarea nivelului acesteia.

4. Pînă la sfârșitul lunii februarie vor fi constituite comisiile lărgite ale Consiliului U.A.S.C., prin antrenarea la activitatea acestora a unui larg activ obștesc din care să se constituie o rezervă de cadre a Consiliului.

5. Școala politică de asociație pentru studenții anilor I va fi organizată în acest semestru sub forma unui ciclu de 4 expuneri, realizate în cadrul învățămîntului politic de asociație.

6. Consiliul U.A.S.C. C.U. va tipări o diplomă a Consiliului care să fie atribuită organelor și organizațiilor A.S.C., membrilor și activiștilor de asociație precum și altor persoane pentru merite deosebite în îndeplinirea obiectivelor revoluționare ale organizației studenților comuniști.

V. Cu privire la activitatea în rindul cetățenilor de peste hotare aflați la studii în centrul nostru universitar.

1. În cursul lunii februarie va avea loc întâlnirea Biroului C.U.A.S.C. cu reprezentanții studenților de peste hotare aflați la studii în centrul nostru universitar, prilej cu care se vor stabili de comun acord, principalele acțiuni care necesită un sprijin deosebit din partea Consiliului U.A.S.C.

VI. Cu privire la planul de venituri și cheltuieli.

1. Consiliul U.A.S.C. C.U. va acționa pentru realizarea unor venituri extrabugetare sporite prin activități productive (amenajări, decorări, publicitate etc.), prin efectuarea unor lucrări de muncă patriotică calificată; pe bază de contract cu întreprinderile și instituții, prin valorificarea unor creații artistico-plastice realizate în cadrul cercurilor de specialitate de la Casa de cultură a studenților.

Vor fi stabilite planuri de venituri și cheltuieli pentru fiecare domeniu de activitate, inclusiv pentru cercurile de la Casa de cultură a studenților.

2. Va fi realizată o instruire a activului de bază din centrul universitar cu privire la instrucțiunile și normele de folosire a mijloacelor financiare și materiale care stau la dispoziția organizației; instrucțiunile corespunzătoare, scrise, vor fi difuzate în fiecare facultate.

F.N.A.S. bate și la poarta Casei de cultură a studenților

Odată cu reluarea cursurilor, după o scurtă vacanță de iarnă, a început și febra pregătirii formațiilor artistice în vederea participării la F.N.A.S. — ediția 1976.

Dar iată pe scurt ce se întâmplă în aceste zile, dar mai ales nopți la Casa de cultură a studenților.

După pregătiri preliminare, care s-au întins pe durata unui an de zile, timp în care s-au cules și prelucrat o serie de „fapte folclorice”, s-au organizat descinderi la fața locului, s-au tras sute de metri de peliculă, s-au înregistrat și s-au studiat zeci de cîntece și colinzi bănățene, s-a trecut la realizarea unui spectacol bazat pe obiceiuri populare din Banat avînd la bază un scenariu scris de asistentul universitar Vasile Crețu de la catedra de specialitate a Universității Timișorene. Așa cum ne-au destăinuit realizatorii spectacolului „Omule, pomule!”, maestrul coregraf Emilian Dumitru și dirijorul Achim Ciucurel, intenția este de a realiza un spectacol nou, deosebit de tot ceea ce a prezentat pînă acum „Doina Timișului”, în care vechile tradiții folclorice să fie prezentate dintr-un unghi aparte, ele constituind baza de plecare, pretextul și substratul autentic fără a transpune integral pe scenă un obicei sau altul printr-o simplă schimbare a locului de desfășurare.

Pentru a rămîne în atmosferă iată și cîteva amănunte despre grupul folcloric sîrbesc. Cei peste 30 de membri ai grupului instruiți de Laza Radovan și Zaca Adnagi pregătesc un montaj muzical-coregrafic alcă-

tuit din cîntece și dansuri populare sîrbești din Banat. Se repetă intens, de 3-4 ori pe săptămînă pentru omogenizarea spectacolului a cărui premieră este programată în jurul datei de 15 februarie.

Aceeași atmosferă de lucru se poate întîlni și la cele patru formații de teatru în limbile română, germană, maghiară și sîrbă ce alcătuiesc Studioul de teatru „Thalia”.

Simbătă, 31 ianuarie, la ora 22, i-am fi putut vedea pe colegii de formație ai lui Petru Ilieșu lucrînd pe scena Casei de cultură la definitivarea decorului pentru a repeta în continuare pînă noaptea tirziu. Spectacolul bazat pe scenariul scris de Petru Ilieșu se doarește în aceeași măsură bun și actual deși mai sînt probleme legate de interpretare, mulți dintre membrii grupului fiind încă insuficient de acomodați cu scena.

Se muncește cu însuflețire și la secția în limba germană a studioului de teatru, unde colectivul condus de lector universitar Iyonne Lucața pregătește în regia lui Ioan Plennert, student la Filologie-istorie, un spectacol-colaj de poezie militantă intitulat sugestiv „Planete cresc în sus” (Die Gräser wachsen nach oben).

Un interesant experiment și la formația în limba maghiară, unde regizorul Ladislau Mátray pregătește o versiune concentrată dar bine gândită a piesei „Diogene, ciinele” a dramaturgului Dumitru Solomon. Spectacolul ridică probleme de strictă actualitate vizînd relația societate-individ, atitudinea dramaturgului fiind

exprimată de cor, care are un rol preponderent în desfășurare.

Formația de teatru în limba sîrbă s-a orientat tot spre Dumitru Solomon („Orient-Expres”) o piesă ce se încadrează în genul de „teatru scurt” și al cărei succes, probabil, se va datoră celor doi interpreți de certy valoare.

Se muncește intens și la realizarea spectacolului de estradă „Vrem pace pe pămînt!” în cadrul căruia îi vom revedea pe membrii formației de dans modern „Reflex” și formației de muzică ușoară „Index” și ai grupului folk. În momentul de față se repetă pe compartimente după ce s-au stabilit de comun acord atribuțiile tuturor realizatorilor studenți și instructori (asist. ing. Ion Michael, conducerea muzicală și Botscheller Marcel, coregrafia). Spectacolul bazat mai ales pe compozițiile proprii ale membrilor celor două formații va prezenta în scenografia lui Popa Ștefan un montaj muzical-coregrafic care să susțină ideea enunțată de titlu.

„Brigadierii” lui Sergiu Siharu și-au însușit observațiile făcute în urma vizionărilor operînd cu bisturiul critic textul spectacolului care astfel va deveni mai consistent. Totuși rămîne încă o problemă de rezolvat și anume o mai bună participare a tuturor membrilor la repetiții.

DOREL ȚĂPIRDEA
instructor principal

Concursul profesional „Traian Lalescu” se poate câștiga prin muncă, sîrguință, tenacitate

S-a așternut de mult liniștea peste sălile de curs. S-a terminat și ultimul examen al sesiunii din iarna anului universitar 1975 — 1976. Mă aflu în holul Facultății de mecanică agricolă în așteptarea lui Pavel Tripa, președintele Consiliului A.S.C. Vreau să-mi spună cum a obținut premiul I la concursul „Traian Lalescu”, 1974, și ce gânduri are pentru viitor. Intr-un târziu iese din sediul consiliului A.S.C., el fiind ultimul care pleacă.

R.: Spune-mi, te rog, câteva cuvinte despre concursul profesional „Traian Lalescu”.

T. P.: Concursul profesional „Traian Lalescu” se organizează anual pentru studenții din anii I și II, avînd două faze: una locală și una națională. El se organizează la disciplinele de matematici, mecanică teoretică, rezistența materialelor și constă numai în rezolvări de probleme, fără a se cere și noțiuni de teorie. Departajarea concurenților se face pe baza punctajului obținut de fiecare, primii trei clasați avînd dreptul de a participa la faza națională. Astfel de concursuri se mai organizează și la disciplinele de fizică, chimie, bazele electrotehnicii, ele purtînd diferite denumiri.

R.: Cum reușește să stimuleze o cît mai mare participare a studenților?

T. P.: Atît la faza locală (pe institut) cît și la cea națională, cîștigătorilor li se acordă însemnate premii în obiecte sau bani. Restul participanților au satisfacția că prin pregătirea concursului își vor asigura o cît mai bună prezentare la examenul pe care-l vor avea de susținut în sesiunea din iunie, la disciplina respectivă. De asemenea, cîștigătorilor de premii la

faza națională li se înlesnește trecerea examenului la disciplina respectivă. Acestea au fost doar câteva din avantajele care trebuie să ducă la o participare cît mai numeroasă a studenților la acest concurs.

R.: După cîte știi, ești posesorul unui frumos premiu I la faza națională care a avut loc în anul 1974 la disciplina de „Rezistența materialelor”. Care a fost secretul acestui succes?

Interviu cu PAVEL TRIPA, președintele Consiliului A.S.C. al Facultății de mecanică agricolă

T. P.: Da, am obținut premiul I pe țară la Rezistența materialelor, dar să știți că și alți studenți ai facultății noastre au obținut rezultate frumoase la concursul profesional „Traian Lalescu”. Deținem premii atît la faza pe institut cît și la faza națională, la disciplinele de Rezistența materialelor și la mecanică teoretică. La întrebarea pe care mi-ai pus-o pot să-ți spun că nu există secrete în obținerea unor astfel de rezultate. Singurul secret, dacă se poate numi secret, ar fi pregătirea cît mai serioasă la seminarul, însușirea regulată și temeinică a cunoștințelor predate la cursuri. De asemenea, este necesară consultarea

bibliografiei indicate de către cadrele didactice și rezolvarea unui număr cît mai mare de probleme de o dificultate mai mare decît cele făcute la seminarii.

R.: Ce și-a propus consiliul A.S.C. din facultate pentru ca în anul acesta studenții facultății să se prezinte cît mai bine la concurs, iar rezultatele lor să fie pe măsura predecesorilor lor?

T. P.: Încă din primele zile ale semestrului II al anului universitar, Consiliul A.S.C. din facultate, prin comisia sa profesională, a început înscrierea studenților din anii I și II la concursul profesional „Traian Lalescu”. La Consiliu există o evidență clară cu studenții care ne vor reprezenta facultatea la concurs și astfel ne este mai ușor să urmărim modul în care acești studenți se pregătesc. De asemenea, între comisia profesională de la nivelul Consiliului nostru și cadrele didactice de la disciplinele la care se ține concursul există o permanentă colaborare.

R.: Ce dorești studenților care participă la diferite concursuri profesionale care vor avea loc anul acesta?

T. P.: Mai întîi aș dori ca numărul celor bine pregătiți care participă la faza pe institut să fie cît mai mare, iar celor care vor reprezenta Institutul politehnic la faza națională le doresc să obțină cele mai mari premii și să demonstreze că școala politehnică timișoreană se ridică la nivelul cerințelor actuale ale societății noastre socialiste!

Mulțumindu-i lui Pavel Tripa, am plecat cu o mare încredere în ceea ce se poate realiza prin muncă, sîrguință și tenacitate.

DIANA CAZAN

Cum ne văd ei...

O întrebare firească, legitimă, zilnică poate în cotidiană activitate a studenților la Medicină aflați în pragul ultimelor semestre de studenție. Firească pentru că de mîine nu va mai fi lîngă noi un îndrumător și vom avea răspunderea sănătății și vieții oamenilor. Legitimă pentru că toate gesturile terapeutice și eforturile tuturor au în vedere redarea stării de sănătate a bolnavului, lîngă care ne aflăm în fiecare zi a săptămîinii cîte 4-5 ore.

Deci să începem: dimineața zilei (ora 7,40), de 29 I 1976, în saloanele Clinicii II medicale a Spitalului clinic județean.

Interlocutorii: cîțiva bolnavi internați în secția doctorului G. Gluhovscki. — Ce părere aveți despre studenții aflați în stagiul la saloanele dumneavoastră?

N. M., 21 ani, student la Electro: Îmi face plăcere să stau de vorbă cu ei. Sînt foarte săritori cu bolnavii și duc la radiografie și au grijă de felul cum se simt aici în clinică. Aș vrea să le mulțumesc pentru felul în care mi-au explicat boala mea și ce trebuie să fac în continuare pentru a nu mai avea suferințe. Pînă acum, pe la cîți doctori am umblat, nimeni nu mi-a spus asta...!

S. T., 67 ani, pensionară C.A.P.: „Is tare de treabă. Un „doctor” dintre ei mi-o zis cum să iau „păștile”. Cred c-or fi doctori buni, tare-s interesați de tăt ce văd”.

T. M., 34 ani, subinginer constructor: „Vă spun sincer, la început n-am avut încredere în ei. Păreau prea tineri și unii puțin nesiguri în ceea ce zic sau fac. Mă rog, poate am citit prea multe despre boala mea și mi se părea că nu sînt documentați. Asta pînă acum 2-3 zile, cînd un student mi-a pus diagnosticul în cîteva minute. De atunci gîndesc altfel...”.

G.G., 44 ani, muncitor: „M-a supărat zilele trecute o fată și mi-am ieșit din fire, spunîndu-i că nu sînt cobai de experiență. Vă rog să-i cereți scuze din partea mea. Toți greșim la început: ea cu o injecție în vină... al-

ții cu rebaturi la strung... Principalu-i în viață să nu facem rebaturi”.

S.I., 16 ani, elev: „Pînă a-i cunoaște pe studenți, eram foarte nenorocită cu boala mea de inimă. Mi se părea că e incurabilă. Și cancerul îmi umbra prin cap — am tot auzit eu pe la televizor... Acum însă... Știți e altceva cînd te lămurește cineva cum stau lucrurile, de ce te doare asta, de ce te doare cealaltă... Am foarte multă încredere în ceea ce au învățat în atîția ani de medicină...”.

B.O., 88 ani, pensionar: „Ce să facă săracii... trebuie și ei să învețe... Îmi place cum fac injecții. Au mîna foarte ușoară...”.

E.G., 24 ani, economist: „Am un vecin care e student la medicină. Îl chemăm întotdeauna cînd e un caz de boală în familie, sau e nevoie de vreo injecție. Citeodată măl greșesc, aici în spital i-am văzut și trecînd pe lîngă diagnostic, dar se vede că citește foarte mult și îi preocupă sănătatea oamenilor. Au, cum să spun, așa... responsabilitate în fața cazurilor. Cînd au început stagiul se descurcau mai greu. Acum — eu sînt internată de 3 săptămîni — acum îmi par mai dezghețați, mai „doctori”. În sfîrșit, cam așa văd și eu formarea în profesiune, ca o acumulare succesivă. Mă rog, ce să facem, trebuie să ne gîndim că poate copiii noștri vor fi tratați de ei...”.

T.M., 58 ani, pensionar C.A.P.: „Țăcule, îs prea serioși. Cum îți zic, prea serioși pentru cît îs de juri. Da poate așa trăbă. Că doctoru'... ce mai... îi școlat... nu-i glumă!”.

M.I., 33 ani, casnică: „Sîntori, simpatici. Mi-ar face mare plăcere să-i văd peste vreo zece ani. Cred că toți vor ajunge medici buni...”.

...Nu am vrea să vă dezmințim, stimată M.I....

Reporterul nu a filtrat aceste răspunsuri din dorința de a păstra o notă absolut veridică asupra părerilor expuse și din firescul sentiment că singura replică deschisă poate aduce lumina în lucruri despre care se știe prea puțin...

IOAN ROMOȘAN

Acolo în linia întîi sau de la viață la învățămînt

O discuție cu tovarășul prof. dr. ing. Mihai Bălă este întotdeauna interesantă și plină de învățăminte, izvorite din bogata-i experiență. L-am rugat să ne vorbească despre istoricul catedrei de hidrotehnică a Facultății de construcții din Timișoara, de aportul dumnealui în afirmarea hidrotehnicii românești.

— Am să încerc, deși îmi vine greu să vorbesc despre mine însumi. Noi, acutalii voștri profesori, ne-am format în condiții deosebite. Mi-am început studiile imediat după război. Pe atunci, în Timișoara, la un număr de studenți jumătate din cel actual, exista un singur cămin — I M.V. Am intrat pe porțile facultății după ce făcusem războiul, la o vîrstă la care, de obicei, îți termini studiile. De altfel, perioadei de pe front îi datoriez întreaga mea formare ulterioară. Spun aceasta deoarece, acolo, în linia întîi, am făcut cunoștință cu mișcarea comunistă, citind o broșură-program a partidului, care mi-a căzut întîmplător în mînă. Am găsit în ea exprimate gîndurile mele despre oameni și dreptate. Apoi, am cerut primirea în partid.

La terminarea războiului am optat pentru construcții, deoarece întotdeauna mi-a plăcut să construiesc, să văd rodul muncii mele ridicîndu-se sigur, durabil, peste ani, peste anii mei, ai altora.

Studiile în specialitatea noastră — hidrotehnică — aveau un caracter deosebit. Învățam despre baraje, hidrocentrale etc. fără să fi văzut vreodată așa ceva; dar eram sigur că proiectele noastre se vor materializa.

E greu să înveți pe cineva o disciplină atît de complexă, neavînd nici mijloace, nici tradiție.

Cu toate acestea profesorii noștri au reușit. Atunci cînd a fost greu, s-au găsit oameni înimoși, care n-au preocupat nici un efort să ne învețe pe noi meserie.

Mi-aduc întotdeauna cu plăcere aminte de profesorul Pompiliu Nicolau, ale cărui pilde de entuziasm, metode

de lucru, încredere și optimism am încercat să le preiau.

...Astăzi totul pare ușor. Avem specialiști și ingineri capabili, o tradiție în hidrotehnică care înseamnă Bicz, Argeș sau Porțile de Fier.

Noi ne-am format la catedră un colectiv unit, cu nucleu trainic, care a înțeles să-și încadreze munca în efortul general de construcție a țării.

Rezultatele nu s-au lăsat așteptate. Ne numărăm printre fruntași în acest domeniu, unde am reușit adevărate performanțe în autodotare. Toate edificiile noi din curtea catedrei au fost realizate în acest mod, prin munca studenților noștri. Un exemplu recent ar fi poligonul și laboratorul de îmbunătățiri funciare.

— V-aș ruga să ne vorbiți despre tînăra generație, despre raportul profesor-student...

— Se pune de multe ori problema unui așa zis „conflict între generații”. Părerea mea este că n-a fost și nici nu poate fi vorba despre așa ceva!

Condițiile de formare a noii generații de ingineri sînt cu totul altele. E perfect normal ca modul de a judeca, de a gîndi al celor tineri să fie schimbat.

Noi, cei chemați să ne spunem cuvîntul în educația voastră, învățăm la rîndul nostru, chiar de la voi, o serie de lucruri. De aceea nu trebuie făcută o delimitare strictă între profesor și student, ci totul trebuie luat ca o relație între oameni, în care fiecare are de cîștigat.

Tînărul student nu trebuie dădăcit, trebuie îndrumat, cîștigat ca prieten; pentru a ști să găsească el însuși drumul spre adevăr.

Avem un tineret capabil, ale cărui calități sînt munca, cinstea, dăruirea...

Cred că actuala generație tînără va realiza lucruri cu adevărat mari, depășindu-le pe ale noastre. Și totuși, în realizările voastre va fi ceva și din strădaniile noastre.

— Vă mulțumim, tovarășe profesor.

Interviu consemnat de
OCTAVIAN TOBESCU,
Construcții, anul II

Erotica

Zici că odată cu tine
se mai înalță din dragoste ceva,
iubita mea ca o floare, frumoasa
mea, pentru care miinile mele
întotdeauna tind spre mingițere
Iubita mea este o floare
de care nu am cum să mă-apropii,
respirația mea caldă ar ofili-o,
aerul pe care îl clatin cu umbra
ar face din ea o ninsoare.
De iubita mea
nu am cum să mă apropii
sau să cer însetat măcar o cană
cu apă. Ea este o floare
care mă face din cînd în cînd să sufăr.

MIRCEA BIRSILA
Filologie II

Popa S '75

Febre

Curg apele roșii spre răsărit
Deschideți ferestrele toate
Se-aud pe sub ziduri șerpilor fierbinți
Păsările ard în viorile sparte

E gol cuibul lunii-n nisipul incins
Incins tremură apa-n fîntinile-adînci ;
Miezul nopții se iubește furios
Cu ierburi albastre sub palide stînci.

VASILICA COȚOFLEAC
filologie - anul IV

Apa vie

Dau stelele în pîrg și cad
cu fructele mult prea departe
hotarul însemnat cu NU
un gol de celălalt departe.

Cei însetați mor prea devreme
ca într-un adăpost de ceară
lingă imaginea pierdută
pe un tărîm de rugă rară.

Din sinul lor ivesc trunziș
cu fața către Soare - Apune
ispită altor călători
copaci cu scoarța de cărbune.

Aici sîrșește apa vie
zălogul malului știut
cum într-o vastă inerție
cei care-au fost și au văzut.

VIOREL TALPALARU
Filologie IV - Iași

În dragoste de țară

Aici limpede crește adîncul în cumpăna fîntinii
aici s-au spulberat cenuși și s-au aprins pămînturi
hei voi coline voi păduri cum treceți
roată
osie
și anotimp prin mine

aici fruntea apasă sfîrșimarea unui sărut
ca o cochilie lunecoasă de melc
pămîntul
cum tremură pămîntul treapta cuvîntului trecut
închipuind un viscol în luminile de lut
codrul de stejar incheagă zarea
tremurînd sub fruntea noduroasă
nebănuite furtuni timpul îl apasă
și-asudă peste gînduri venirea unui timp
despoaie rădăcina și suie către frunză
cu fiecare treaptă minia unui cînt
și flautul topindu-și iubirea într-o cracă
și buciumul durerea ce încă nu s-a stins
căci jinduind pe vatră veți mai găsi și spuză
și flacăra ce naște e umbra unui os
pe care cu durere străbunii-l semănără
sub brazdele arate în dragoste de țară.

CORNEL OTESCU

Să trăiești în văzduh

Să trăiești în văzduh poate vei auzi
Vocea mea chemîndu-te pe tine
Plecînd primăvara spre un țărîm necunoscut ...

Un zbor de păsări argintii te-a tulburat
Și adormit între mulțimile de frunze
Vei ști că aripile oboseite nu-ți mai bat ;
Noaptea neștiutoare pe tine te-a ales
Să trăiești cu o mască de lacrimi pe față ...

GABRIEL STĂNESCU

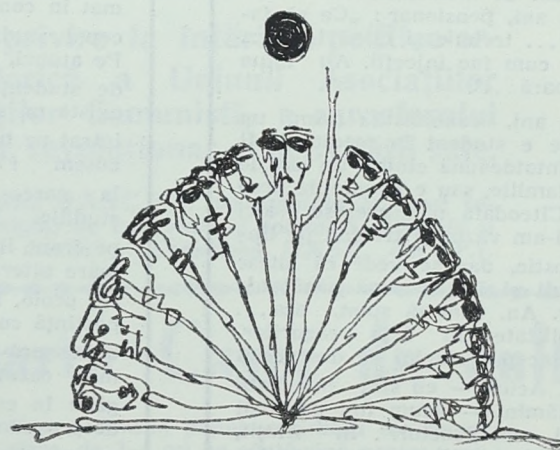

"Tinerețe" - ODRY MARIA

Caii sălbatici

Spre sud, mereu spre sud
mă duc gînduri, departe ;
caili sălbatici trec tropotînd
ca nălucile.
Tinjesc în aspra lumină
de dorul
acelui necunoscut, mă.ăsos
nisip ca foșnirea.
Albastre sînt toate drumurile
ce duc înspre sud,
din fereastra chemării ;
albastre și oable sînt drumurile
ca floarea de in ce mai crește
pe prundul copilăriei.
Cpolote bat îndelung,
piatra se zvîrcolește-n cîmpie ;
arse și fumurii mă bat gînduri
ce veșnic spre sud,
mereu înspre sud își iau zborul ...
Cine se-ncumetă
caili sălbatici - năluci viforoase -
din drum să-i oprească
și-aevea să-ntunece
blindă rivnirea ?
Clopote, cai
și gînduri și tropote
tot înspre sud,
mereu înspre țărîmul albastru
își caută-n glas nenăscut izvodirea ...

ELISABETA VATIC
Filologie - anul III - Iași

„Viață

RODICA SIRBAN
Medicină generală
Anul I

Nostalgie

E-n miez de toamnă
și mi-e dor de soare.
Mi-e dor de clipa întrăririi
cu lumina și căldura.
Copacii grei,
acum,
sînt doar schelete
ce plîng cu picături de frunze moarte.

DENISIA TIMIRCAN
Medicină generală, anul III

Sentimentalism

Să mă fi plins într-o geană de greier
în rîpi brune să nă fi iubit
aș fi acum întors într-o poveste de dragoste
cu care am copilărit.

Ne-am căuta acum prin griu de mai
cu degetele ochii-printră fire
și aburul ne-ar lumina niscai
tăcere-nlăcrimată în privire.

Peste poveri de lut am fi stăpîni,
Că-n univers călătorește boare -
seninul gurii s-ar fi strîns în crîni
ca o lumină-n vid, șovăitoare...

ION PUFLEA
Filologie III, Iași

Pîinea din ștergar

Ce tînăr trupul ne cuprinde iar
uniți în aplecarea peste rod!
ne luminează pîinea din ștergar
și bogăția albă din noi: rod.

În palma rotunjită lingă coasă
îmi adormeau ca o poveste nouă
rotundul mierii frămîntat în două
și noaptea dezbrăcată de mireasă.

Acum cînd sub pădure mai apun
zăpezile aprinse într-o noapte
m-adun cu cerbii-n miriștile coapte
să străjuiesc lumina din ceaur.

Și caii vin cu frigul din pămînturi
ca să-și adape carnea-n osul meu
Și să adoarmă-ncet cu vinul greu
bătînd din cele patru vînturi.

ROMAN ISTRATI
Filozofie I — București
Premiul revistei DIALOG

Cintec în piatră

LUI RADU STANCA

Din piscut meu înzăpezit
Unde nu suie nimeni niciodată
M-abat asupra văilor ades:
De negăsit e țara căutată.

O văd în vis cu țarmuri însorite,
Cu lebezi ireale ce plutesc
În zvon prelung și-ndepărtat de muzici
Care mă-nvăluie treptat, vrăjitoresc.

În fierbințeala grea ce mă cuprinde,
Pe miriști selenare mă visez,
Mă înconvoi, smerit în fața pietrei
Și gata sînt cu duhu-mi s-o-nviez.

La hăcări pămădind-o îndelung
O simt zvîcnind durut sub dalta sfîntă;
Treptat și singele-i se-ncinge și-o aud
Tot mai adevărat și mai curat cum cîntă.

Și fermecat, ingenunchiat ispitei,
Tot ascultîndu-i cîntul uit de vatră,
Din mină-mi cade-ntr-un tirziu și dalta,
Visul se face vînt, eu mă fac piatră.

VASILICA COTOFLEAC

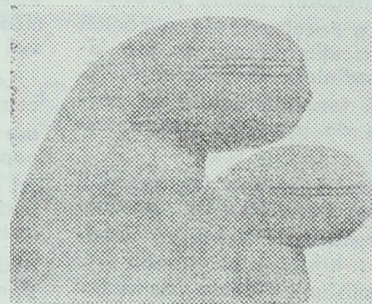
Îngîndurat de păduri

Fintini thesaliene
mă descîntă
cu murmura fricii
în sud;
de acolo îmi scriu țărîna
cu degetul umed
fecioarele trace;
că umblu descîntat
de o veche fintină,
îngîndurat de păduri,
Oiașu prin ele îmi cere
fiul macerat în cenuși
înapoi.
O, el nu uită
că fiarele sînt sub pămîntul meu
în care se sîșie semînțele
cu sîială de rouă
și-n care aerul
e zeu fără cult și rămas
pretutîndeni același...

ION PUFLEA
Filologie anul III — Iași

Ars poetica

Chiar dacă ți se pare
că această casă e nelocuită
întră
deretică prin ea:

„Familie” — NICOLAU MARIAN

șterge praful de pe mobilele vechi
coboară pănjenii din colțurile camerei
și așteaptă
să coboare stăpînul casei.

MARIANA OPRUȚ
Electrotehnică, anul I

Ion Arieșanu:

PRIETENUL PE CARE-L CAUT PRETUTINDENI

(Editura Eminescu, 1975)

Început șocant: „sinuciderea” profesoarei Aurelia Petrișor; pun ghilimele pentru că Aurelia nu se sinucide propriu-zis — cum cititorul va afla filă cu filă — ci este zvrilită (inconștient?) în rîul implacabil; ea, Aurelia, profesoara tînără ajunsă acolo, în Cîmpie, să-și implinească menirea de dascăl, purtînd cu ea fragilul „echipament” al pasiunii, conștiinței, datoriei, purității, dăruirii omenești curate, va fi victima unor „fracturi” care, toate, se puteau evita: părinții se despart chiar în timpul adolescenței (mama: „fire flegmatică și femeie de lume” — p. 228); o logodnă, în facultate, cu un „ins maniac”, care „...i-a răsturnat, cred, niște credințe” (p. 228), o legătură fatală cu inginerul Crișenescu, superficial și, totuși, „tare” prin... banii lui; o neîndrăzneală de a se deschide în fața lui Radu Cristea, singurul cu care ar fi comunicat ideal în toate planurile; o atmosferă falsă (puțin zis!) în școală — iată sumarul suficient al „dosarului” celui care se constituie în simbol al luptei printre egoiști, meschini, ipocriți. Ea nu este „un dandy feminin” (p. 70) ci, într-un fel o înstrăinată, o înșelată în sensul foarte larg, o altruistă și o femeie demnă, trăind nu „Îngrozitoarea libertate a celui orb” (p. 70), ci aspirînd spre o libertate fundamental umană, generoasă și entuziastă în același timp. Cu toate acestea va fi înfrîntă (irecuperabil) de plăcerile mărunte ale celor din jur, de lașitatea lor, de meandrele „direcțiilor” lor de viermuire prin viață, în timp ce ea, ca în **Noaptea de decembrie**, optase pentru o singură cale dreaptă, cinstită, spre limitele de sus ale umanului, ale firescului: „Azi știu bine de la ea că toate lucrurile dorite sînt ca niște înălțimi care așteaptă. Ele nu pot fi ocolite, ci urcate. Cățarate.” (p. 70).

Excelentului tablou al înmormîntării îi urmează o galerie de portrete și fapte care, ca blocuri masive de marmură, vor dura „palatul”: școala, cu oamenii săi, localnici și nelocalnici, **chemați și nechemați**, cu virtuți și cusururi, cu crezuri nobile sau puși pe căpătuială...

Directorul școlii — Tufă Zenovie — cel cu „capul mare, în formă de trapez” (nu mai era nevoie să-l cheme **Tufă**...), se crede logodit etern cu scaunul său și de aici o sumedenie de consecințe, încît liceul și obștea ar fi avut numai foloase dacă el s-ar fi sinucis...

Trandafir Eleonora — **Directoarea adjunctă numărul trei** — și șeful de la regiune își merită din plin ironia și disprețul scriitorului, **dascăli-caricatură**, pe care numai **timiditatea** celor din jur îi mai menține în fotolii.

Trandafir Tănase ajunge să se resemneze în felul său, să-și mențină idealurile exclusiv în planul teoretic, în faza de concepție.

Victor Dumbravă a fost hărăzit de natură „cu foamea și cu setea și cu poftele astea turbate” (p. 89), de care se lasă purtat, în ciuda fizicului său impunător și a sensibilității nebănuite, pe care numai Radu Cristea i-o relevă... fără urmări.

Ștefania-Urania și Mărioara Sălăjan sînt, aproximativ, două fețe antitetice ale aceleiași file; ambele doresc să se realizeze și în familie, dar amîndouă sînt părăsite incredibil de repede de bărbați; prima pentru că le cedază prea ușor, cealaltă pentru că nu... Ca și lui Victor Dumbravă, parcă le lipsește voința necesară pentru a rupe cu trecutul eronat.

Piciu Livius, Fuga Cornel, Ghiță Grohotean, Ciugudeanu Paul, Emilia Dragotă, Marin Crișenescu, doctorul Mircea Nicoară și încă alții, sînt nu numai noi biografii în arhitectura cărții, ci și noi martori și inculpați în uciderea Aureliei Petrișor.

Principala legătură între toți o face profesorul de educație fizică, Radu Cristea, care, ca o Vitorie Lipan a zilelor noastre, face totul, neobosit, pentru a elucida cauzele morții Aureliei. Și, stupefiat, va afla că și el poartă, într-un fel, o răspundere. Pe lingă interminabilele șicane de la școală și de la cîmînul cultural, aceasta, se pare, va fi ultima picătură care va genera vărsarea paharului răbdării lui Radu Cristea. Și va pleca, hotărît, din Cîmpie. Dacă pînă aici totul este convingător, mobilul întoarcerii sale nu ne mai convinge, din păcate, fiind... prea „expediat”, didactic, forțat: „Aici ai tu misiunea ta...” (p. 253 — și ultima) — nu este de natură să-i mai investim credit. (Și încă **un singur** reproș: de ce atîția morți și nici o naștere?!).

Dar: noul roman al lui Ion Arieșanu (fără ultimele 14 pagini!) proiectează magistral lumea dascălilor de țară, îndrăznind să-i dezvăluie problemele acute, reale; și tocmai prin aceasta le dedică un subtil — și binemeritat! — elogiu. Romanul trăiește prin realismul său, prin fapte vitale, personaje și complexitatea problematicii care te urmărește, obsedant, după lectură. Trăiește prin atît de umanul îndemn la **prietenie**, indiferent de sex, prin excepționala valoare a normelor morale pe care le conține, prin forța sa generalizatoare (nu numai pentru că „Z” poate fi oricare comună din țară!). Relatarea la persoana întii, suprapunerea unor planuri prin paranteze ingenioase, sondarea celor mai adînci straturi ale gîndirii și sufletului, alternarea dialogului cu monologul interior și cu peisajul plastic, a portretului moral cu cel fizic — sînt alte elemente ale reușitei lui Arieșanu. Posesor al unei înalte conștiințe scriitoricești, Ion Arieșanu stigmatizează hotărît și demn raul (cred că de prin deceniul al șaselea); talentul — definitiv recunoscut — îl ține departe de posibilul didacticism, într-o carte în care apelul la omenie, rațiune, altruism este evident. O permanență chemare spre natură, spre armonia ei de veacuri (prin Radu Cristea, mai ales) are un efect purificator, este, poate, un fin îndemn adresat nouă, oamenilor, dascăli sau nu, spre un model cert...

Roman analitic, problematic, actual, în care **claritatea** este proprie deopotrivă „acțiunii” și stilului, **Prietenul pe care-l caut pretutîndeni** este un incontestabil succes al literaturii noastre, cu o viziune etică aleasă, un îndemn spre marile valori general umane.

CONSTANTIN VINTILESCU

F.N.A.S. — PULS

Acum, cu puțin timp înainte de „Festivalul Național al Artei studențești” am făcut o nouă vizită în câteva din facultățile și cluburile institutelor timișorene pentru a afla stadiul pregătirii pentru participarea la festival. La Facultatea de mecanică am notat din discuția purtată cu tov. Liviu Anton, președintele Consiliului A.S.C. pe facultate, că formația corală își continuă activitatea de pregătire pentru festival.

Tovarășa Doina Spineanu (agronomie), ne informează că Facultatea de agronomie, se va prezenta la F.N.A.S. cu următoarele formații: brigada de agitație (care conform promisiunii făcute semestrul trecut a luat ființă și este chiar în fază de desăvârșire) „Puicuța albă”, formația de teatru cu piesa „Evadare eșuată” condusă de tov. Mariana Cirstena (anul III) și cele două formații de dansuri populare bănărene și bihorene, prima în fază de preselectie și ultima deja laureată. La Medicină afișierul din holul facultății ne face cunoscut numărul exact al formațiilor pro-

puse pentru festival: brigada I.M.T., formația de teatru din al cărui repertoriu amintim — „Bălcescu” — colaj și „Inundație” — Teodor Mazilu; muzica folk și pop este prezentă, prima în interpretarea Monicăi Strimbeanu și în fine echipa de dansuri populare și taraful.

La Electro, tovarășul Ion Ardeleanu (vicepreședinte cu probleme culturale) mai are încă necazuri cu echipa de dansuri populare (așa cum am sesizat fără rezultat însă...) care nu-și poate desfășura repetițiile din lipsă de sală de repetiție și instrumente muzicale pentru taraf.

Universitatea continuă să pregătească prin tov. Doina Petrișor (Facultatea de științele naturii) formația de dansuri populare. Sperăm că în programul F.N.A.S. să figureze de asemenea și corul a cărui activitate era în semestrul trecut menționată pentru festival.

Deci, succes formațiilor amintite și primăvară norocoasă!

ANITTE MATEESCU

Dahomei — un nume de fabricație colonială

Numele lui Dahomey, de fabricație colonială nu este decât o simplă juxtapoziție a mai multor entități, încă neintegrate într-un ansamblu politic omogen.

Ceea ce astăzi contează pentru noi este efortul depus, munca bine îndeplinită de un Popor al continentului nostru în condițiile istorice date și mai precis în sub-regiunea noastră geografică, pentru a edifica o strălucitoare civilizație, bizuindu-se pe forțele proprii. Poporul care a construit civilizația BENIN-ului mult înaintea invaziilor coloniale, a știut în mod indiscutabil, datorită geniului său creator, să stabilească legături economice și culturale care au atins toate popoarele subregiunii noastre. În multe privințe, aceste legături sînt statornice și constituie elementul esențial de unificare a mai multor milioane de oameni. Și masele

populare ale tuturor regiunilor de pe teritoriul nostru național poartă, în mod de neîgăduit, semnele acestui civilizației cu mai multă perfecție și mai mult geniu.

BENIN-ul, simbolul unei strălucitoare civilizații autentice africane într-un cadru geografic precis și în condiții istorice determinate, nu mai poate să dispară din memoria vrednicilor popoare ale Africii.

De aceea, de la duminică din 30 noiembrie 1975, poporul militant al țării noastre își ia angajamentul solemn de a perpetua în noile condiții istorice și sub luminoasele principii invincibile ale marxism-leninismului, această civilizație pentru onoarea și demnitatea Africii. Deci scumpa noastră patrie se cheamă acum REPUBLICA POPULARĂ BENIN.

QUENUM BONIFACE EDMOND
Anul V. Electrotehnică

Obişnuiți ca la ora cind luna își ridică tremurătoare prezența pe bolta cerească, ochii complexului să se închidă, rînd pe rînd, neglijăm să ne uităm dacă în patul vecin doarme cineva, dacă alături se odihnește un coleg de-al nostru. Surpriza ar fi evidentă!

Din curiozitate firească și din dorința de a ști ceva din ceea ce se petrece atunci cînd totul ar trebui să intre într-o liniște deplină, am căutat martorii permanenți ai nopților noastre. Nu i-am deranjat pe cei care, noapte de noapte, veghează la liniștea și paza bunurilor noastre. Am descins însă cu emoție în lumea celor trei procese verbale zilnice, întocmite pentru predarea serviciului la cămin.

O privire și: „În timpul serviciului nu s-a întîmplat nimic deosebit”. O formulă simplă, o replică stereotipă, care te asigură că totul e neschimbat. Chiar și o anumită stare de lucruri pe care o căutam printre rînduri. Trebuie să accept evidența evidenței: nopțile noastre se scurg fără incidente, studenții învață sau dorm, nimeni nu vine la ore tîrzii și nu deranjează nici măcar portarul, dar atunci pe colegii lui. Ceva își spune să nu abandonezi. Și iată rezultatul: registrele P.V. de la căminele 10 și 11 ne arată că noaptea se petrec destul de multe.

Ne propunem să scoatem din întinericul nopții, la lumina zilei, pe cîțiva din eroii negativi ai căminelor. Am dori să atenționăm prin aceasta, comitetele de cămin și noul comitet de complex asupra unei situații care continuă să persiste. Deci, ce ascunde noaptea în complexul studențesc?

(Reconstituirea făcută cu ajutorul semnatărilor rîndurilor din registrele P.V., păstrează autenticitatea formulării și ortografiei relatărilor.)

Prima intervenție aparține unui student de serviciu pe timp de noapte (din ce cauză oare?), de la căm. 11:

„Studentul T.F. a intrat în cămin la ora 1,35 fără a avea nici o legitimație”.

Considerînd valabil principiul „cea mai bună apărare e atacul”, cere legitimarea studentului de serviciu pretinzînd că este din comitetul de cămin. Cu atît mai mult ar fi trebuit să știe că intrarea în cămin se face pînă la o anumită oră, care nu este așa de mică. Relatarea continuă: „Pe la ora 4,45 am bătut încet la ușa camerei 219, a ieșit un student (blond

curat la poartă, să spună să merg sus la etajul IV să anunț băieții de la camera unde cîntă, era 427 am mers și i-am rugat să facă liniște... și s-a făcut liniște. (Te și miri din ce?) Un caz deosebit ni-l propune C.S. portar la căminul 10 C: „Pe la 1 jumătate am ieșit afară căci era gălăgie, în stradă erau 4 cetățeni băieți tineri și discutau”. Desigur banalități.

a luat-o pe drum către căminul 10”, continuînd numărătorea inversă.

Cea mai recentă relatare (15 I 1976) ne propune ca eroi 3 studenți necunoscuți, ce intră în cămin însoțiți de un individ „pe care nu-l cunosc” dar „spunea că sa luat după ei de pe stradă și nu pot scăpa de el”. „Respectiv”, cum e numit de semnatarul relatării, știe multe despre cămin, căci are informații precise cum „că nu lucrez în cămin numai de astă primăvară”. Refuză să se legitimeze și continuă atitudinea aprobată de cei trei: „Tovarășii studenți în loc să pună mîna pe dînsul să-l dea afară sau să spună să mă lase în pace ei rideau, să ascundeau pînă le-am spus de aceea lași adus să facă cerc cu mîna”. Intervenția studentului Gioni chemat în ajutor și a portăresei se soldează cu niște palme aplicate cu convingere. Spectatorii se amuză: „Studenții în loc să pună mîna pe el rideau”. Deși nu cunoaștem finalul nu considerăm că acel ce ridea urmă ridea mai bine!

Iar postura aceasta nu-i prinde bine nici pe cei 3 studenți.

Iată deci că sub perdeaua nopții și a nepăsării unor factori de răspundere apar oameni cu fapte reprobabile.

Nopțile noastre, momente de reacumulări, se transformă în nopți pierdute. Și nu numai la căminele 10 și 11, căci convingerea noastră este că și alte cămine trăiesc clipe de genul celor oferite de acești aventurieri nocturni (care cred în zicala „Noaptea e un sîtelnic bun” și vreau să-și dea întîlnire în ea). Sperăm că la lumina zilei, se va analiza situația reală și nopțile noastre vor căpăta liniștea mult dorită. Și atunci vom dormi cu convingerea că în patul vecin odihnește cu adevărat un coleg de-al nostru.

GHEORGHE CRIȘAN

SLUJITORII NOPȚII

cu părul creț), l-am întrebat de ce doarme cu lumina aprinsă și a răspuns destul de clar și simplu: Fiindcă nu pot să dorm decât cu lumina aprinsă”.

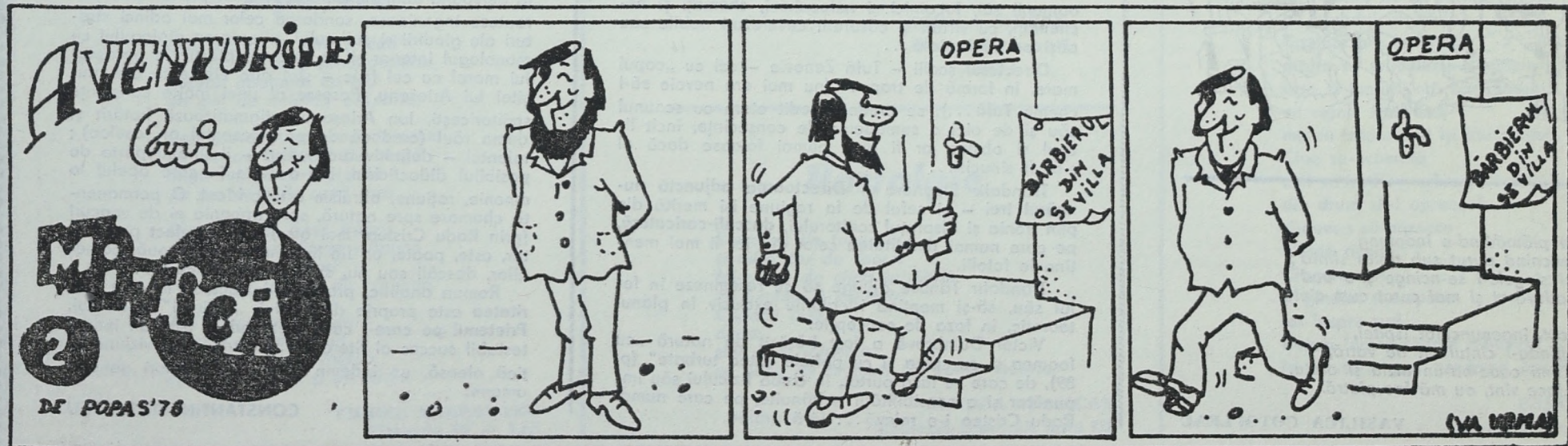
Așa face dumnealui „nopți albe”. Sau vrea să devină, realmente un cap luminat?

Din viața de cămin nu pot lipsi episoadele accidente mărunte; așa cum notează M.B., portăreasă la căm. 11 C. „Cînd am luat serviciul în primire am găsit la agvariu ghiveciul de pe acvariu dat jos și, și în agvariu era un pește roșu și cînd me-am uitat nu mai era”. În cele din urmă misteriosul peștișor a reintrat, din nou, la apă. Deficiențele sînt constatate în trecere (prin cămin): „Cînd am venit era clubul deschis prin tăierea lacătului am întrebat pe Tov. student ales ca președinte de cămin cine a tăiat lacătul a spus că dînsul nu știe a fost în oraș în timpul acesta”. Gălăgia (expresie a veseliei) atrage adesea atenția trecătorilor nocturni prin complex. „Pe la ora 1,40 a venit cineva eu făceam

Sau așa părea. Dar unul și-a adus aminte că „unde-s trei puterea crește” și al patrulea o tulsește spre cămin. Este ajuns pe linia de sosire unde i se aplică lovitură de grație. C.S. intervine prompt: „am deschis iute poarta și am ieșit afară cei 3 inși au luat-o la fugă către căm. 8.

O scenă în care 3 dintre actori se fac nevăzuți, o scenă întîmplată recent la 8 I 1976, o scenă care ar trebui să stîrnească o reacție violentă contra acestor „vițeji”. Oricum, „finis coronat opus” și C.S. e mîndru de rolul lui de vajnic apărător.

O situație ne face să fim atenți. E atență și B. M. care distinge prin întineric pe cineva care încearcă să intre în cămin. Prezența ei și a unui student de la camera 316 împreună cu prietena lui (ce o fi căutînd la acea oră) nu constituie un argument decisiv pentru perseverența cetățean înarmat cu o mătură ce intră în „ol” și... întreabă dezinvolt de „căminul trubaduriștilor”. „Nesesi-zînd” direcția reală indicată de student, omul nostru „în loc să meargă la cămin

- RADAR -

ULTIMELE ȘTIRI. Se pare că ultimele informații aflate de studenți, din ziarele difuzate la cantina 1 C, au fost cele din perioada sesiunii. De ce? Fiindcă nelipsitul vinzător de ziare n-a mai apărut. Și atunci? Atunci, sau să se difuzeze organizat presa prin micul chioșc din fața cantinei „U” sau să reîntre în viața studentescă cotidianul difuzor de noutăți.

LA FEREAȘTRA CASEI MELE. Din nou au apărut pachetele cu mâncare în ferestrele de la căminul 3 și 5 și izolat la alte cămine. Frumosul aspect al căminului este umbrat de acei care uită că fiecare cămin posedă locuri speciale pentru depozitarea hranei sau țin, neapărat, să ne reamintească existența, încă a celor care fac „dublu”.

CIND SE DUCE LUMEA LA CULCARE. Nu! Să nu credeți că povestea este doar a căminelor 4 și 9. Nici gînd! Dar totdeauna trebuie să existe un teatru de acțiune. Deci locul reprezentației să fie căminul atît de discutat 4 C. În fiecare seară acesta devine estrada pe care se produc niște amatori de serenade și spectacole nocturne. Spectatori: proprii colegi și mai ales fetele de la căminele 3 și 5. Reprezentația începe prin strigarea unui număr. Perdelele se trag la o parte, lumea strigă și totul începe. Fondul muzical se constituie ușor. Chitara stă la dispoziție. A demarat teribilul program ce va face nopți albe și fețe albe de nesomn. Spre miezul nopții totul crește în intensitate și mesele țin tactul zgomotului și veseliei generale a protagoniștilor. Noaptea se scurge liniștită peste alte cămine. Dar și aici totul decurge normal, adică obișnuit. Și poate zgomotul ar deveni monoton și suportabil dacă oamenii noștri n-ar prezenta în fiecare seară noutăți de ultimă oră (a se citi ora 24,00). Și fiindcă trebuie să existe și niște figuranți, ei sînt destui. Căci cum putem numi altfel masa mare de studenți care privesc îngăduitori, sperînd că totul are un sfîrșit. Asta vrem și noi!

Să ne reamintim:

– Parcurile din fața complexului nu trebuie transformate conform zicalei „Frunză verde, iarbă grasă, tai prin parc și-ajung acasă”, într-o rețea vastă de cărări.

– Orice s-ar spune e bine ca și la cantină să existe o ordine.

– Hirtii se aruncă, dacă se poate, în niște coșuri și nu în gardul viu de lingă a'ei.

– Difuzoarele se pot da și mai încet atunci cînd camerele vecine se odihnesc.

– Din cînd în cînd, și mai ales întotdeauna, trecerea străzii chiar și în apropiere de podul Michelangelo se face doar prin locul mărcat.

– Cu cei iubiți se poate discuta oriunde dar nu cărări pe geamurile de la parter.

– Se obișnuiește ca de la o oră dată intrarea în cămin să se facă pe bază de legitimație.

– Există o vorbă: „Cine se scoală de dimineață să nu deranjeze pe alții”.

– Ii mistuie pe unii un dor de ducă. Sînt cei așternuți prin bari, proptiți ore în șir într-o cafea și-o votcă mică.

– Nonșalanți și blazați timpuriu, savurînd pendeletele fumului țigărilor (de preferință „fine”) și conținutul paharelor sondă, te privesc superior și ostentativ, de parcă ar avea pînă și cerul gurii uscat de înțelepciune.

– Probabil că „atmosfera” le „stimulează” spiritul, căci apatia lor nu se poate explica decît prin formularea ad-hoc a unor teorii și principii de viață, în căutarea unui eventual Eden intermediar, unde „merii cresc în piscine și Eva poartă bikini”.

– Dar indiferent de anotimp, traiul și visele deșarte ale acestor pierde-vară, au picioare scurte; căci, drumul de la parazitism la contravenție sau infracțiune e și el scurt.

– Așa se face că G. H., student la științe economice, în stare de ebrietate avansată, a găsit de cuviință să-și termine „chiolhanul” de la braseria „Continental”, „împrumutînd” de la fața locului cinci fețe de masă și niște tăvi. Ce ar fi făcut cu ele, nu știu, deoarece, cleptoman nu cred să fi fost...

– În orice caz, ceea ce a făcut s-a numit furt, iar acum dosarul său penal își așteaptă soluționarea legală.

– De „capul face, capul trage”... mai ales cînd e „îmbibat” cu alcool. Uneori, același alcool, dezlănțuie nebănuite... „pasiuni”.

– Este cazul lui R. N., student la Medicină veterinară. Acesta, bine „trotilat”, a ajuns subit la conclu-

zia că prietena îl înșală. Cum faptul era deosebit de grav și nu putea fi nicidecum lăsat în... plata Domnului, R. N. a hotărît să administreze pedeapsa... imediat și nemijlocit.

– Și asta, chiar în holul căminului 4 complex. Dar C. I., prietena „infidelă”, grav jignită de palmele încasate, a chemat „întăriri”, ad-

S. O. S. Pe lunca lui Tălălîngă...

— că pe T. V., student la... educație fizică.

– A ieșit — după cum cred că ați ghicit — un scandal „superb”...

– Dar, să vedem și alte aspecte, la fel de „nevinovate”, ale unui fel de trai ce presupune bani azvîrliți cu lopata prin baruri și cafenele...

– Bani trimiși lunar de „babaci”, bașca cei luați pe cartelă, se termină repede (ce contează dacă o lună faci „dublu” sau „blat negru”?).

– Iar ca să poți „zace” în bar, trebuie alți bani. Se deschid, astfel, „frumoase” perspective jocurilor de noroc, „bișnițurilor” mărunte, furtului.

– Rezultatul:

– S. C., anul I Mecanică, exmatriculat din facultate pentru furt.

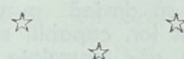
– S. R., anul II Zootehnie, exclusă din cămin pentru furt.

– Întrebînd care e motivul unui atare gest, și se aruncă niște răspunsuri, de râmji trîznit:

– „Am intrat în cameră și cum nu era nimeni, am luat cartela de pe masă. Ulterior am vindut-o”... (C. A., anul III Construcții).

– Patetic răspuns... „Nevinovat” și simplu ca... un joc de copii.

– Dar jocul acesta nu mai e joc, ci furt pur și simplu, practicat de „copii” mari și irresponsabili. Și ce e mai trist, e că toți aceștia îndrăznesc să se numească studenți!

– Sînt numai cîteva cazuri. Chiar dacă sînt puține, ele dau serios de gîndit: se petrec sub ochii noștri, săvîrșite de colegii noștri.

– Nu toate sfîrșesc pe culoarele inspectoratului de miliție. Dar „la dulce viață” — la o vîrstă care înseamnă aspirații spre o muncă și-o viață cinstită, spre o carieră demnă, nu poate să însemne, în fond, decît gustul amar al anilor iroșiți de pomană.

– Stau și mă gîndesc ce înseamnă pentru toți aceștia prestigiul de student. Și cînd mă mai gîndesc că — numindu-te student — ajungi să furi tăvi și fețe de masă, îmi vine să-mi iau lumea în cap!

BELZEBUT II

Aici, Studioul de radio al Centrului universitar Timișoara

– E sîmbătă după-amiază. Agitația din sălile de curs s-a mutat demult în căminele Complexului studentesc. După orele de muncă și tensiune simți nevoia unei destinderi și această binevenită destindere o avem datorită unui grup de tineri inimoși, studenți la diferite facultăți din centrul universitar Timișoara.

– Undeva, în preajma Cantinei nr. 1 Complex, într-o cameră atît de mică încît îți dă senzația că te-ai putea oricînd incurca printre benzi, discuri, magnetofoane, l-am cunoscut pe conducătorul grupului, Lucian Rusnac, student în anul V chimie, și colaboratorii săi: Lia Ciorogar, Sanda Priveghiu, Ioan Marcel Micla, Radu Crican, Cristian Derșidan.

– Lucian, cu chipul concentrat și căștile pe urechi, urmărește plin de atenție și răbdare desfășurarea programului.

– Vocea caldă și limpede a Liei anunță începerea programului, apoi melodiile la cererea studenților, cadranul politic, un intensiv moment liric și...

– Cînd a trecut timpul? m-am întrebant. Lucian și-a scos căștile și a zîmbit, făcînd un semn discret lui Carol Lux, cel care le-a asigurat asistența tehnică.

– N-am reușit să-i cunosc prea bine pe tinerii care realizează aceste programe pentru marea familie a studenților timișoreni.

– Dar e atît de frumos ca prin munca ta, prin priceperea și abnegația de care dai dovadă, să-i faci pe colegii tăi să se simtă acasă, chiar dacă ea e departe, foarte departe... pînă la vacanța de primăvară!

DIANA CAZAN
Mecanică agricolă, anul I

O TRADIȚIE STUDENȚEASCĂ

– Nu voi scrie astăzi nici despre „Gaudemus”, nici despre „miss Boboc”. Ci despre un bun obicei, o sănătoasă deprindere încetățenită de peste doi ani la unul din căminele noastre studentești. Deprindere spun, care prin constanța repetabilității ei își merită calificativul de tradiție.

– Există deci, la căminul 8 C, perpetuată în timp, tradiția organizării unor frumoase și atractive acțiuni, absolut educative, absolut studentești, căci conceperea și organizarea lor este o grijă exclusiv studentescă. A intrat în tiparele obișnuinței ca ziua de marți să-și aibă personalitatea ei distinctă. „Prietenii muzicii” e genericul

sub care figurează și l-aș numi mai degrabă cerc decît acțiune, căci o astfel de seară, un astfel de public, receptiv și constant, merită un atare atribut. Așadar, din inițiativa unui grup de studenți, grație concursului asistentului ing. Arpad Ferencz, cercul prietenilor muzicii intrunește, în fiecare săptămînă, în holul căminului 8, numeroși melomani. Audiții, scrise unor medaloane — Bach, Beethoven, Mozart, Brahms — muzică, ritm, poezie, adică o întîlnire cu prim-balerinul Fr. Valkay, un A.B.C., dacă vreți, în deslușirea liniei melodice și a ritmului, o descifrare a pașilor de dans — iată doar cîteva din inițiativele prietenilor muzicii.

– Și nu numai atît. Nu doar atît se poate spune despre acțiunile organizate la căminul 8. În fiecare joi sau vineri, și miercuri uneori, studentele iau cunoștință de noi lucruri din domenii cit se poate de felurite. Pentru a treia oară — prezentă în mijlocul lor, dr. Cornelia Girba, în cadrul binecunoscutului curs de psihosexologie, realizat în colaborare cu clubul studenților al Casei de cultură; poezia de dragoste a lumii în viziunea actorilor Naționalului timișorean; problemele autogospodăririi dezbătute în prezența prodecanilor Institutului politehnic; „Femeia în poezia de dragoste a lui M. Eminescu”, „Cum ne comportăm în societate” — in-

terogație al cărei răspuns a fost aflat de față cu oaspeții de onoare ai serii prof. ing. dr. Ioan De Sabata, prof. dr. Aurica Munteanu și conf. Elena Feldman — sînt doar cîteva, precizez din nou, acțiuni desfășurate în ultimul timp. Astfel încît, pentru toate acestea — strădanii, bunăvoință, interes — aprecierile cuvenite. Adresate, îndeosebi, conf. dr. ing. Elena Catăina, directoare educativă a căminului, Lidiei Drăghescu și Lilianei Girip, președintă și respectiv secretară, cu alte cuvinte întregului comitet de cămin, tuturor studenților participanți...

DANA DINU

Aspecte de la una din acțiuni.

Foto: CONSTANTIN DUMA

Dan Truțașu este, deja, un nume cunoscut în centrul nostru universitar. Fostul președinte al C.A.S.C. din Facultatea de electrotehnică, posesor al „Diplomei de onoare”, acordată activiștilor cu o bogată muncă în problemele asociației, pregătește cu atenție ultimele examene ale vieții de student. Răpindu-i din timpul atât de prețios, l-am rugat să ne destăinuie din experiența vieții de asociație.

— Cum a fost la început?
— Greu. Aveam un consiliu format din studenți ai anului II și III și care nu mai ocupaseră funcțiile respective până atunci. A fost nevoie de o instruire a noastră, de către noi.

— Care au fost primele greutăți apărute în activitatea noului consiliu?

— Am fost nemulțumit de slaba influență pe care o avea Consiliul în rândul studenților dar și de comportamentul unor activiști atât la nivelul biroului de an, cât și al Consiliului. Tocmai în înlăturarea acestor deficiențe ne-am orientat pentru început. Am căutat astfel să facem ca aceștia să devină purtătorii de cuvânt ai colegilor lor, capabili să le rezolve problemele, să-i reprezinte cu tot ce-i frământă și îi interesează.

— Ce crezi că trebuie făcut pentru creșterea rolului Consiliilor A.S.C. din facultăți?

— Consider că este necesară mai multă independență din partea consiliilor superioare pentru că am convingerea că acei ce cunosc mai bine modul de rezolvare a obligațiilor ce revin A.S.C. din facultate sînt chiar activiștii acelei facultăți.

Renunțind la formalism și festivism în toate acțiunile organizate, dînd dovadă de corectitudine și mult interes pentru problemele studenților asociația poate deveni, în mod real conducătorul întregii activități.

— Cum se pot realiza condițiile propice reușitelor activităților organizate?

— Evident doar cu ajutorul tuturor activiștilor și nemijlocit cu participarea masei mari de studenți. Este nevoie de eliminarea fenomenelor de apatie, de indiferență din mijlocul studenților, apărute cînd

rezolvarea unor probleme și nu este onorifică va putea avea autoritatea și influența necesară pentru ca munca să se transforme în împlinire. Și apoi, după multă muncă, apare și experiența care înseamnă nu blazare, ci rapiditate și perspectivă mai largă în abordarea unor probleme.

— Activistul trebuie să fie în primul rînd un foarte bun student!

— Asta, neapărat! Și realizarea acestei doleanțe se face prin muncă, adică prin omniprezență în viața facultății și la masa

bunul mers al vieții universitare, și în acest consens să colaboreze. Și convingerea mea este că la noi la facultate s-a realizat așa ceva.

Trebuie eliminată ideea că activiștii Consiliilor A.S.C. sînt simple verigi intermediare între studenți și conducerea facultății. Conducerea facultății, a institutului trebuie să-și facă din activiști colaboratori în toate problemele ce preocupă majoritatea studenților.

— Și fiindcă noile consilii sînt destul de noi, ce crezi că trebuie întreprins pentru ca pasul cu dreptul să fie făcut cu siguranță?

— Nimic altceva decît să trăiască cu adevărat în mijlocul colectivului de studenți, să urmărească cu consecvență principiile ferme de lucru impuse de specificul și condițiile din facultate. A trăi în afara intereselor colegilor tăi, într-o continuă divergență cu ei nu duce la nici un succes.

Toate reușitele noastre s-au datorat sprijinului nemijlocit al tuturor studenților, al unui efort colectiv al majorității activiștilor, dar mai ales din partea întregii conduceri a facultății.

L-am lăsat pe interlocutorul meu în mijlocul cursurilor, cu sentimentul că am avut în față un foarte bun activist, dar mai ales un adevărat tînar al zilelor noastre, un viitor inginer care știe ce vrea și ce trebuie.

GHEORGHE CRIȘAN

Electrotehnică, anul I

A fi activist

aceștia nu au încredere în cei ce îi conduc. Proportia de 1/10 la nivelul Consiliului A.S.C. este mare la facultatea noastră față de altele. Sigur că oricare activist este capabil să rezolve problemele a 10 colegi de-ai săi. Dar există studenți care nu-și înțeleg rolul lor de activiști și atunci apar problemele.

— În acest context, care consideri ca fiind trăsăturile esențiale pentru un activist bun?

— În primul rînd curajul de a vrea să fii un bun activist. Apoi spiritul organizatoric, perseverență, multă modestie și spirit de sacrificiu. Înțelegînd că are aceleași drepturi ca toți, dar un număr sporit de obligații, că funcția pe care o deține cere

de studiu. Și doar cu ajutorul unor colaboratori conștiințioși.

— S-ar părea că o problemă spinosă este relația cadre universitare — A.S.C.

— În aparență, pentru necunoscători. Și dacă nu există înțelegere reciprocă. Activistul trebuie să cunoască aspectul real al problemelor studenților, să aibă conștiința reprezentantului lor, curajul de a-și spune deschis părerea bazată pe argumentări raționale, dar și puterea de a recunoaște greșala, recunoașterea ce nu trebuie să ducă la descurajare, dar nici la interpretări greșite. Cadrul universitar va trebui să pornească de la maturitatea tînarului din fața sa, interesat realmente în

Timișoara culturală

Zămisliri ale viului și neviului

„Inima-mi bate mai iute în fața marilor ziduri” spunea Delacroix.

Un astfel de zid — frescă monumentală — îl constituie holul Universității din Timișoara. Iar cei care străbat zilnic acest hol, simt poate o exaltare pe care și-o oferă spațiul inobil.

Nu vreau să mă opresc asupra cunoscutei fresce, operă a pictorului timișorean Romul Nuțiu. Ea poate fi însă, un preambul al dimensiunilor pe care le pot dobîndi viziunile unui artist ce-și prepară singur materia, materia aceea nevăzută, purtătoare a genezei perpetue și a cărei exprimare te silește să devii profund uman.

Am să mă refer în rîndurile următoare la tablourile lui Romul Nuțiu, la ideile care le-au generat. Căci, dincolo de tablourile ce izbesc imediat orizontul relieului prin fulminanta expansiune a culorii, se ascunde un mesaj profund uman.

Descifrarea este mai dificilă. Ea poate lăsa loc opțiunii. Dar spațiul acela nediferențiat, atât de greu prin milenii de soare pe care le ascunde, formele magmatice fruste, nu mai admit nici o îndoială în privința forței de exprimare pe care le reprezintă — în contextul umanismului socialist angajat — acest gen de pictură.

Citeva din ideile care au stat la baza acestei expoziții, ni le va dezvălui artistul însuși.

„În momentul de față oamenii nu mai vor o artă reproductivă. Într-un secol al concretului, ei nu mai doresc reprezentări antropomorfe, ci caută în artă o nouă identitate în care să fie incluși ca participanți. Programul acestei expoziții pornește de la ideea de „Univers dinamic” — Univers dinamic a cărui captare oferă oamenilor posibilele energii ale Terrei.

Exemplu de „univers captat” îl constituie seria de obiecte expuse, echivalînd procesele energetice interioare ale oțelului, de la masa brută incandescentă și pînă la forma finală — produs al ingeniozității umane. Chiar formele care au inspirat aceste obiecte reprezintă acea „parte captată” în tipare, matrice industriale.

„Universul dinamic” este prezentat de tablourile propriu-zise. Acestea constituie un serial pe teme de peisaj ce reprezintă o metafizică a regmurilor și nu peisajului în sine.

Este vorba de peisajul echivalent, de peisajul echivalențialele energiei ale Terrei.

Eu nu am pictat muntele, ci o secțiune a acestuia. Nu am reprezentat valuri marine, ci mi-am imaginat cîmpurile de forță ale acestora.

În general structuri de celulă, peisaje ale continentelor, furtuni magnetice, erupții de vulcan — toa-

te ca interior — interior potențial, latură a energiei nestăvilite, ascunse.

Reporter: În ce constă umanismul unei picturi care abordează personajul uman — umanismul manierei expresionist abstracte pe care o abordați?

Romul Nuțiu: De la pictura ca pictură de interior modern și pînă la structurile constructive ce imaginează captarea universului formal în structuri energetice, am căutat să sugerez posibilitățile omului — practic nemărginite — de a cunoaște și stăpîni natura.

Să sugerez captarea unui vulcan în folosul omului — chiar prin pictură — este ceva pozitiv, este ceva profund uman. Consider deci, că umanismul unei picturi nu constă în a reprezenta omul, ci în a-l sili să fie uman.

Reporter: În condițiile unei înalte afirmări a României socialiste în conștiința internațională, care considerați că este formula artistului-cetățean, a artistului cu rădăcini adînci în destinele națiunii sale?

Romul Nuțiu: România trăiește un context social deosebit, care oferă calea unei înalte afirmări a posibilităților umane. Arta, ca produs al omului, este și ea integrată acestui proces. Arta nu poate afirma inexistența. Ea afirmă și servește în primul rînd socialul, ea concurează direct la realizarea idealurilor socialismului.

Formula artistului contemporan este funcție de informația și cultura sa. Dar la acestea se adaugă în mod decisiv teoria pe care și-o formează conștiința pe care este dator să și-o formeze. Artistul este obligat să asimileze continuu cele mai înalte aspirații ale poporului și — evitînd dogmatismul — să participe nemijlocit, prin mijloacele artei, la edificarea socială.

Arta înseamnă sentiment și dacă informația pe care o oferă este searbădă, ea nu va reuși să comunice mare lucru.

Reporter: Sînteți lector la Facultatea de desen a Universității. Ca artist care desfășoară și o susținută activitate didactică, cum vedeți elementele ce intervin în formarea unui tînar, ca artist, om, cetățean de o înaltă ținută profesională și socială?

Romul Nuțiu: Nu forma exterioară este sensul, țelul suprem. Și, pentru tinerii de azi, nici nu poate fi. Bine ancorat în realitate, ei trebuie să învețe că arta lor va comunica ceva. Și, dincolo de mesajul pe care vor ști să-l imprime, ei au datoria de a forma un climat artistic capabil să exprime socialul, să-și formeze și să formeze altora bunul-gust.

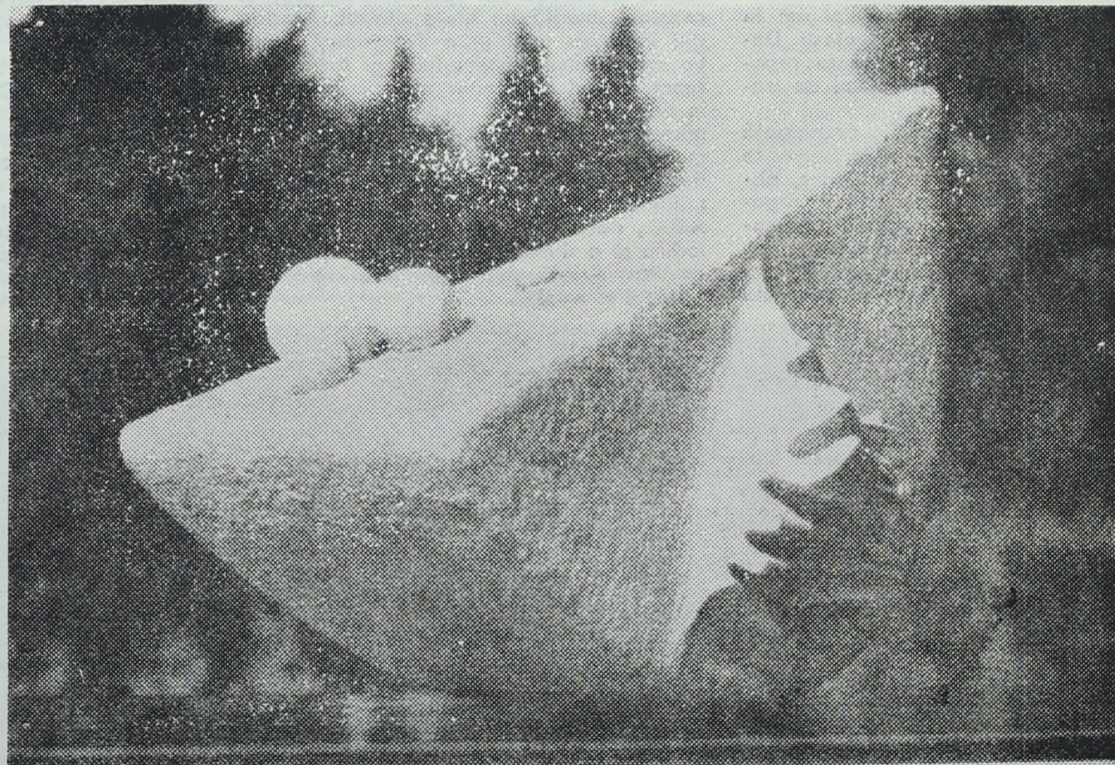
Artistul toată viața învață. Adăugînd talentul (căci fără talent, fără o chemare, nu se poate face artă) și capacitatea fiecăruia de a se informa, de a munci, de a se sacrifica — iată factorii de care depinde realizarea fluidului ce leagă artistul de oameni, de munca și aspirațiile acestora, de umanismul revoluționar ca formă actuală de expresie.

Dincolo de maniera explozivă a ideilor și execuției — atât de dense în fluid universal — ne-a impresionat în mod deosebit mijlocul periferic prin care pictorul Romul Nuțiu a găsit încă o poartă de a comunica cu publicul.

Ce înseamnă mijlocul periferic în opera lui Romul Nuțiu? Este chiar textul dedicației ce a însoțit tablourile expuse la Galeria de Artă: „Expoziția este omagiu pe care îl aduc celor care au înfruntat dezlănțuirile materiei, disciplinînd-o în folosul omului, celor care au pătruns nebănuita față a basmului, celor care au afirmat și confirmat universalitatea, celor care o gîndesc și o explorează în numele Pămînt”.

VALENTIN-LAURENȚIU VIȘAN

Mecanică, anul II

Meinungen einer Anfängerin

Ein Raum mit einem Tisch, auf dem 2 Tonbänder, ein Plattenspieler und ein Mikrophon stehen. Er empfing mich, als ich zum erstenmal das Rundfunkstudio der Studenten betrat. Natürlich lagen auf dem Tisch noch einige Apparate, die bei der Regelung der Sendung eine grosse Rolle spielen, aber „was versteht wohl eine Philologie-Studentin davon“! Es ist Jungenarbeit! Also, kurz und gut, es waren noch einige Minuten bis zum Beginn meiner ersten Sendung. Ich bin nicht ehrlich, wenn ich nun behaupte, dass ich nicht aufgeregt war, obwohl mir dauernd gesagt wurde: „Sei doch ruhig, Sprich ruhig und langsam. Es beobachtet dich doch niemand.“ Wir sind hier nur unter uns. Unter uns, ja, aber es war das erstemal und... Aber nun habe ich schon bei 5 Sendungen mitgemacht. Die Aufregung ist „fast“ verschwunden. Werner, unser „Chef“ leitet die Sendungen und er macht seine Sache gut. Das ist meine Meinung. Die Meinungen der Zuhörer kenne ich auch. Ich habe nachgefragt, wie sie unsere Sendung beurteilen. „Alles in Ordnung“, sagte eine von ihnen. „Bitte etwas mehr deutsche Musik“, sagte die andere. „Bitte etwas mehr englische Musik“, oder klassische Musik, mehr Literatur, mehr Anekdoten und Neuigkeiten auf allen Gebieten. Die Rubrik „Lerne Menschen kennen und behan-

deln“, hat grosses Interesse hervorgerufen. Also, wenn sie, liebe Kolleginnen und Kollegen wissen möchten, wie Sie selbst sind und wie sich Ihre Mitmenschen verhalten, verfolgen Sie unsere Sendungen. Sie werden sicher auf alle Fragen psychologischer Natur eine Antwort erhalten. Maria ist „Meisterin“ auf dem Gebiete „dieser Kunst“. Jeder der Mitglieder hat sein Gebiet, worüber er die Hörer informiert. Aber eines muss ich präzisieren, und das gefällt mir an der Sendung: es gibt jedesmal etwas Neues, so dass die Sendung nicht schablonenhaft verläuft. Dieeses ist auch der Grund, warum unsere Sendungen gefallen. Alles ist in Ordnung und die Begeisterung macht bei der Sache mit. Die gute Laune bei jeder Sendung hilft uns manche Schwierigkeiten zu überwinden und Fehler zu „reparieren“. Wir möchten möglichst viele Zuhörer haben. Gute Ratschläge nehmen wir immer an, und Wünsche werden erfüllt soweit es uns möglich ist. So sind wir (ich möchte Rita, Erwin, Horst, Albert als Mitglieder erwähnen), die Sendung in deutscher Sprache des Studentenrundfunks, so sehe ich uns, als Anfänger im Kollektiv: es gibt sicher noch vieles über uns zu sagen, aber wozu alle „Geheimnisse“ preisgeben. Viele Grüsse an unsere Hörer!

Monika Săbău

Odry Maria

Један цвет

Семе је никло из бразде живота,
снови посташе стварност,
муче ме дуга ишчекивања и непокрет
што се не разилазе у праскозорја;
жалове стазе срећем и напуштам,
путеви су тако многи, различити,
али постоји само један цвет
као ружа обавијен трњем
кога вечито желимо узбрати.

ВЛАДА БАРЗИН

Пијегестал

Осташе векови да живе у нама
да би нам обистинили постанак.
Увек смо на раскрсници живота
и сутра ће бити тако —
за један корак бићемо ближе циљу.

Сунце вечито леприша у нашим очима
да би нам потврдило једну радост.
Ми стремимо највишим висинама
где ћемо поставити пурпурни

пијегестал
за твој најдражи мик, Отаџино моја.
ВЛАДА БАРЗИН

Híreink

A temesvári Diákház magyar nyelvű színjátszó csoportja, a Thália, Dumitru Solomon Diogenezs, a kutya című darabjával készül a diákszínjátszók tavasszal sorra kerülő országos fesztiváljára. A Szebenben megtartandó seregszemle előtt a csoport helyi közönség előtt tartja meg a bemutatót... A látóhatár februári meghívott vendége dr. Albert Ferenc egyetemi tanár, aki nem létező szabad időnként fogja megbizonyítani, hogy mégis létezik! Bármilyen keresztkérdésre szívesen válaszol... A diákrádió magyar nyelvű műsorának, a Stúdió M-nek a szerkesztői találkozóra hívják hallgatóikat (február 6-ra, péntekre). Arra kíváncsiak, lesz-e valakinek bátorsága szemtől-szembe kijelenteni, hogy adásaikból a

zenei rész az egyedüli érték... A Szabad Szó egyetemistáknak szánt oldala, a Diákszó januári kiadásában Zudor Lajos édesapjának magasztalják a műegyetemen tanuló fiát. Kolléginák figyelem!

Új könyvek:

Vincze János: A biofizika nagy fejezetei;
Anyanyelvünk művelése, tanulmányok;
Az átlépett látóhatár; román tudományos-fantasztikus elbeszélések;
Fábián Ernő: Apáczai Csere János, monográfia;
Xántus János: Világjáró bakancsok; útleírás;
Szabó T. E. Attila: Szerkezetek és rendszerek a növényvilágban;
Bodor Pál: Add magad hozzá a világhoz; műfordítások.

Tér és idő

„Ki szünek érzi a mindenséget,
teremt
Igy szokik a föld a renhez
Földhöz a rend.“
(Szilágyi Domokos: Kiállításon)

A szükség megteremt az Időt
Az igény a teret
(Kész a világ csak be kell rendezni
— tessék kérem befáradni!)
A Tehetséget kicifrázza a Becsületesszorgalom
(ez részletkérdés ugyan, de fontos!)
Mindezeket feltűzik egy súlyemelő rúdra
és felemeli, az Értelem, a Kitartás
(vigyáznai kérem, ez lényeges!)
Kész egy életképes, új világ.

Ólomöntés

dalból faragott,
mások madarától
súlyos az ég,
megmerül benne
az olvasztó tégely,
szemet elfordító
füstöt von magával
a szennyezett fém,
de engedékeny,
forrótt csobban,
remegeve süllyed
és grimasszá mered
a veder fenekén.

Emlékeim, avagy vidám utikalauz

Bejutottam! — kiáltja az elsőéves egyetemi hallgató, no, persze csak ha maradt annyi ereje az idegtépő, észbővítő, de testet soványító felvételi vizsgák után. Most aztán nyugodt lelkiismerettel hozzáláthatunk eszünk és gyomrunk — testünk e két fontos emeletének töméséhez. Ha az egyiket a másik rovására tömjük, előbb-utóbb bosszút állnak leszünk, vagy pedig tekintélyes testméreteinkkel, de nem túlzottan gyors észjárásunkkal fogunk betörni a világba.

Ami a felső emelet kapacitás-növelését illeti — szakemberek szerint — rendkívüli hatást érhetünk el a stúdiummal. Igen, bármilyen furesán is hangzik, hogy az egyetemen tanulni is kell, a szakmai véleménye határozott. Ezért aztán a tanügyi szervek megszervezték, hogy életünk e rövid stációját észtagítással töltsük. Felsőévesek véleménye szerint tágul is. Hallottunk már fél-literes térfogatnövekedésről, igaz, az illető később egy kis kotyogásra panaszkodott. Az ügyesebbek ezt úgy védték ki, hogy az említett művelet közben nedves törülközőkből barkácsolt abronccsal védték eszük tokját az esetleges felújódástól. Az ezirányú eredmények biztatóak.

(Szentencia: tanulj becsülettel, de ha netán kotyogást észlelsz, húzd ki a konnektort, bocs, a szűrőcsatlakozót.)

Ha az eszünk togja s a benne lévő szürke massa belterjes fejlesztése csekély akarat-összpontosítást követel, az alsó régióknál más a helyzet. Gyomrunk, mint e terület messze legfontosabb eleme, rossz szokásánál fogva, légrezgéseket keltve figyelmet kötelesegeink elhanyagolására. Megfelelő tápszerek könnyed lapátolásával enyhíthetünk ezeken a tüneteken. Kétes egyének azt állítják, hogy ezeket a tápszereket nagyobb időközönként is befelhatják. Ezeket rendkívül csekély testsúlyukról, kocányon lógó szemükről — mellyel állandóan valami harapnivaló után keresgélnek —, valamint állandó jellegű, leitmotívum-szerű „nincs felesleges kantinjegyed?“ kérdéssükrol lehet felismerni. Jellegzete tartózkodási helyük, a menza futószalagja mellett van, és mint a vadász, ki mozgó célpontra lö, úgy csapnak le a szalagon haladó tálakra.

(Szentencia: a gyomrunk nem barát, akivel viccelni lehet, hanem érzékeny lélek, ha megsértjük, bánatában kilyukad. Ez a gyomor baj.)

Tarnóczy S. Béla

Ентузијастична сцена

Гостољубив и гостопримљив, осетљив и пун разумевања према младима, Дом културе студената у Темишвару има под својим окриљем тридесетак уметничких аматерских формација или кружока у којима активнишу на стотине студената.

Међу формацијама које раде на језику народности уобрајају се и позоришна дружина «Талија» и фолклорна група «Младост» које раде на српскохрватском језику. Почетку са фолклорном групом, пошто је она прва основана. Било је то негде октобра месеца 1969. године када су тадашњи студенти Душан Попов, Цветко Михајлов, Миле Мартинови и Љубица Поповић решили да окупе групу ентузијаста ради формирања оркестра. И тако, под упуством Миленка Лукина старијег, састављен је оркестар у којем су свирали: Браћа Саша и Владимир Костић и Душан Попов на виолинама, Жива Поповић на фрули и труби, Милован Веселиновић и Ника Брашован на хармоникама, Миленко Лукин млади на гитари и Стеван Мијатов на контрабасу. Прве пробе одржавале су се у просторијама српске секције радио Темишвара, која је организовала и прво јавно наступање горенаведеног састава у виду радио-приредбе која је одржана крајем новембра 1969. године у Иванди. За оснивање и даљи рад ове дружине велику помоћ нам је пружио и друг Андрија Поповић, одговорни емисије на српскохрватском језику радио Темишвара. Напредних година, овој дружини су се

прикључили и Зака Аднађ, Илија Шпецац, Јоца Бугарски и Костел Хајда. Овај састав пратио је већину млађих солиста међу којима је и дует сестара Милованов, Миленку Сабљић, сестре Миклушев, Мару Данилов, Веричу Николин, Владу Млечића, сестре Јаљин, Наталију Дабић, Томислава Лазара, Аницу Видак и многе друге. Током година ова се дружина проширила тако да сада активност је попуњена играчком групом коју инструише Лаза Радован. Сада су ове форме активности организоване у фолклорну дружину «Младост».

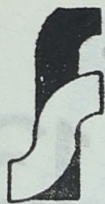
Такође, позоришна дружина учествовала је на националном Фестивалу студентске уметности у Крајови са комадом «Низ блага срмину, на лепом пропланку» Васила Ребрјануа и Мирче Зајуја којом приликом глумица аматерка Иванка Пантић била је награђена називом лауреата Фестивала.

Треба навести и чињеницу да у овим формацијама поред студената активно учествују и ученици разних темишварских гимназија и млади радници, али због ограничености простора нећам у могућности да наведем сва имена.

Током година постојања ових дружина у нашој активности значајну помоћ добијали смо од стране Тимешког жупанијског савета радних људи српске националности, и редакције недељника «Ванатске новине».

У закључку овог краћег прегледа хоћу да упутим позив свим младима који су поклоници драмске уметности или воле народну песму и игру, да дођу у Дом студената и да приступе једној од ових дружина.

ЉОБОМИР СТЕПАНОВ

PERSPECTIVE '76

Ne găsim la începutul unui an competițional. Un an bogat în evenimente, culminând cu jocurile olimpice de la Montreal. În cursul anului recent încheiat, sportul universitar timișorean a obținut o serie de rezultate de prestigiu, rezultate care acum trec în domeniul amintirilor, iar din aceste plăcute amintiri se nasc noi speranțe. Ne gândim în primul rând la o nouă victorie a handbalistelor pentru că „U” înmănușează la această oră cele mai multe valori din handbalul feminin românesc.

Dacă la handbalul feminin sintem favorite, la cel masculin nu stăm tocmai pe roze. Știm că Fölker e o mare pierdere pentru „Poli”, dar Gunesch et comp. trebuie să facă totul pentru a reveni în plutonul fruntaș, acolo unde le stă lor bine.

Rugbiștii încep returnul de pe poziția a treia a clasamentului, dar trebuie să creadă în posibilitatea calificării în turneul final. „Noi avem o șansă” – îmi spunea internaționalul Dumitru, iar iubitorii jocului cu balonul oval cred în această șansă.

Lotul Universității, dacă nu e prea numeros, cuprinde suficiente „nume mari” ca să credem în calificare. Aș-

teptăm rezultate frumoase și în baschetul masculin, iar cel feminin poate forța chiar ocuparea unui loc pe podiumul campionatului nostru. Inteligența lui Salcu, precizia în aruncările de la semidistanță a lui Colțescu și Villányi, dar mai ales fizicul și valoarea internațională Rodica Goian, argumentează această afirmație.

Sahistele pot să repete frumoasa evoluție din 1975. Și nu numai atât...

Așteptăm un reviriment și în domeniul atletismului. Sperăm că titlul de campion național cucerit de Aurel Niculescu nu a fost o excepție. Clubul athletic universitar poate da atletismului nostru noi campioni.

Și, în sfârșit, despre... fotbal. Desigur că poziția în clasament a alb-violeților nu ne mulțumește. Dar această echipă atât de heterogenă până nu demult, a devenit acum un colectiv în care fiecare jucător se subordonează echipei și fiecare luptă pentru un loc în formația de bază. Din această luptă va rezulta în mod cert revirimentul mult așteptat.

În încheiere: speranțele noastre se îndreaptă spre Montreal.

Mult succes!

GAVRIL TARCZA

„CUPA TINERETULUI”

Organizarea campionatului de șah din cadrul „Cupei Tineretului” pentru studenți, s-a bucurat de succes în rândurile acestor iubitori ai unei ramuri sportive denumite pe drept cuvânt „sport al minții”.

Acest concurs a cuprins, rind pe rind, faza pe ani de studiu, a celor 3 secții și 2 facultăți, terminându-se cu faza pe institut și reușind să angreneze un număr total de 34 studenți care au susținut 54 de partide.

Clasamentul fazei pe ani de studiu de la Secțiile Agronomie (Mariș N., Darie I., Gircescu N., Ciura I.), Medicină Veterinară (Stanciu G., Juga D., Dinta P.) și Zootehnie (Bob M., Constantinescu G., Caba G., Stănescu A.) au participat la faza pe Secții, apoi cei mai buni au participat la faza pe facultăți. Primii 3 clasăți la Facultatea de agronomie au fost: Darie I., Mariș N. și Popa I., iar la Facultatea de zootehnie și medicină veterinară Constantinescu G., Juga D. și Caba G.

Partidele cele mai aprig disputate au fost cele din ultima fază – cea pe Institut, – putându-se evidenția cele dintre Stănescu-Juga, Darie-Finta și finala Caba-Darie. Dar cea mai disputată partidă a fost semifinala Constantinescu-Darie, care după aproape 1 oră

de joc a dat ciștig de cauză ultimului. În urma unei erori a adversarului, primul avea un avantaj apreciabil, însă, neconcentrându-se suficient, i-a permis o revenire puternică, lui Darie dându-i ciștig de cauză deși acesta juca cu negrele.

Primii 3 clasăți au fost: Caba Grigore III Z, Darie Ioan II A și Constantinescu Gheorghe II Z, cărora li se vor acorda diplome și premii.

Existind un număr mare de iubitori ai șahului s-a hotărât formarea unei echipe reprezentative, care să fie înscrisă în campionatul județean de șah, începând din toamna acestui an. Acțiunea fiind încurajată și sprijinită de C.U.A.S.C. din I.A.T., de cîteva cadre didactice și de dorința studenților de a activa în această ramură sportivă vrem ca la numărarea bobocilor (adică în toamnă) să informăm cititorii despre activitatea noii secții.

P. S. Singurii ani care nu și-au trimis nici măcar reprezentanți au fost anii III și V Medicină Veterinară. Ce au de spus responsabilii cu probleme sportive din birourile anilor respectivi? Ei mai există? Poate ne vor răspunde secretarii de an!

TRAIAN SĂLAJAN
an. IV Zootehnie

PE SCURT

Echipa de judo C. S. Agronomia, a părăsit prima divizie a țării. Obiectivul lor, „evitarea retrogradării” din păcate nu s-a realizat. Le dorim... revenire grabnică.

Fotbaliștii de la Poli pleacă la Păltiniș pentru a continua pregătirile în vederea returnului. Acolo îi așteaptă un aer curat, bogat în ozon și... două antrenamente pe zi. „Va fi foarte greu aerul e rece acolo...” îmi spuneau alb-violeții înaintea plecării. Va fi greu, dar numai aceste antrenamente grele pot... ușura returnul campionatului.

Rodica Goian, este un nume bine cunoscut iubitorilor baschetului din Timișoara. Ea domină prin fizicul ei spațiul de sub panou și strecoară mingea în coș cu multă finețe. La aruncările libere în schimb dovedește o imprecizie supărătoare. În meciul cu Rapid, după o serie de ratări ea a renunțat la aruncările libere dicțate de arbitru. Iată un gest care ne surprinde, mai ales pentru că jucătoarea în cauză este componentă a echipei naționale.

Campionatul de șah al Institutului agronomic din Timișoara a fost cîștigat în acest an de Grigore Caba, Zootehnie III, urmat de Ioan Darie, agronomie II și Gheorghe Constantinescu, zootehnie II, cîștigătorul de anul trecut al concursului. Au participat un număr de 34 de studenți.

Jivan se pregătește foarte serios pentru returnul campionatului. „Vreau să fiu în formă de la primele etape și să revin în lotul național” îmi spunea cunoscutul jucător al lui Poli la sfîrșitul unui antrenament. Dorința lui este pe deplin realizabilă, mai ales că Ștefan Covaci este foarte receptiv la tot ce se întîmplă în jurul lui.

Asadar... succes Jivane!

COMPETIȚII SPORTIVE '76

Calendarul sportiv al studenților din Centrul universitar Timișoara pe acest semestru cuprinde o serie de întreceri, la diferite ramuri, care se încadrează în cele două mari competiții „Cupa tineretului” (edițiile de iarnă și de vară) și campionatele universitare.

La aceste întreceri sînt invitați să participe cît mai mulți studenți. Învîgătorii vor primi premii și diplome, iar cei mai valorosi dintre ei vor participa la etapele superioare ale competițiilor.

Iată, de fapt, data și locul de desfășurare a întrecerilor.

„CUPA TINERETULUI”

șah	sala Medicina	24-25 febr.
schî	Semenic	7-8 febr.
tenis de masă	sala Politeh.	6 mart.
atletism	teren Politeh.	3 april.
orientare turism	Pădurea Verde	4 april.
tenis de cîmp	teren Universit.	3-4 april.
baschet	sala Universit.	10 april.
handbal	sala Universit.	10-17 april.
volei	sala Medicina	10-17 april.

„CAMPIONATUL UNIVERSITAR”

șah	sala Medicina	10-17 febr.
schî	Semenic	28-29 febr.
tenis de masă	sala Politeh.	3 april.
orientare turist.	Pădurea Verde	12 april.
judo	sala C.F.R.	26 mart.
gim. modernă	sala Universit.	7 april.
atletism	stad. Politeh.	17-18 april.

Aspect din activitatea cercului de hipism de la Stațiunea didactică și experimentală a I.A.T. (În numărul viitor vom reveni cu amănunte).

PRIMILOR SPORTIVI AI JUDEȚULUI
TIMIȘ PE ANUL 1975

GERTRUDEI BAUMSTARK
cea mai bună șahistă

Pusă hotărît pe treabă,
Ea, Gertrude-a demonstrat,
Că nici „calul” ei nu-i gloată,
Nici „nebulul”... de legat!

FILIGONIEI TOL
prima canotoare (C.F.R. Timișoara)

Ai tot dreptul să ne-nveți,
Că la Clubul Căi Ferate,
Chiar și barca cu lopiți,
Poate merge... ca pe roate!

Lui ERINDUȘAN PETRU
Primul la lupte libere (C.F.R. Timișoara)

Ai ajuns acolo sus,
Azi, la cea mai „naltă treaptă”;
Și-asta-n treacăt fie spus, –
Numai printr-o luptă dreaptă!

COJOCARU DOINA
handbalistă nr. 1 „U” Timișoara

Am aflat din buletine,
Că vîntoasele fac trombe,
Dar azi știe orișicine,
Că și „doinele” trag „bombe”!

Pugilistului
PLEȘA ANDREI (C.F.R. Timișoara)

După-așa succese multe,
Numai eu și poanta mea, –
(dac-o vrea să mă asculte), –
Te vom pune... la podea!

Celui mai bun baschetbalist
VICIU NICOLAE („U” Timișoara)

Eu cunosc pe lume-o droaie,
Care sînt de vicii roși;
Tot așa și Nicolae
Are-un „viciu”: toarnă-n coș!...

Lui DUMITRU GHEORGHE
celui mai bun la rugbi „U” Timișoara

Din succes în alt succes,
Fără zgomot sau paradă,
Ți-ai înscris în palmares
Biruînțele... „grămadă”!

Lui OLARU IULIAN
cel dintîi gimnast (Șc. Sp. Lugoj)

Tot Lugojul te aclamă
Și-un județ întreg tresaltă,
C-ai atins, -de bună seamă, –
„PARALELA” cea mai „naltă”!

NORICĂI PETRIC
neîntrecută în hipism (Mondial, Lugoj)

Se vorbea pe la Lugoj,
Tot de Ana Lugojana;
Azi trecurăm la răboj
Pe Norica „amazoana”!

DIMITRIE JEGA

La Casa de cultură a studenților

ȘTEFAN ȘT. POPA

a deschis o expoziție de caricatură

Recomandare

studentului caricaturist Popa Ștefan care semnează Popas...
Ilustrațiile-adeșe,
Le semnezi pe scurt: Popas;
Ca să-ți meargă treaba „ceas”,
Fă Popasuri cât mai dese!...

DIMITRIE JEGA

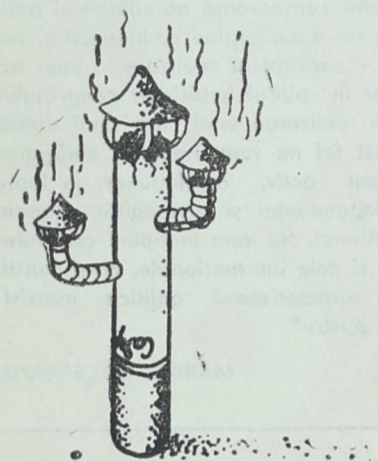
„Poposiți” la el aici
Să vedeți creion de „as”
Și veți spune la amici
Că-i un minunat „popas”!

V. ȘCHIOPEȘCU

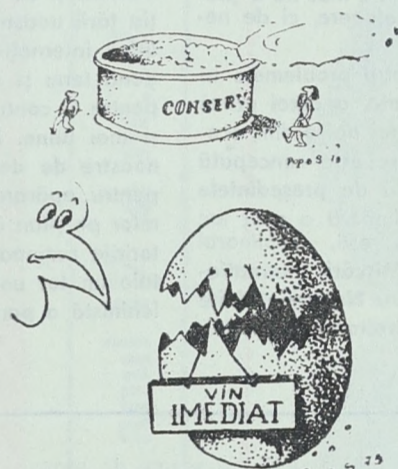
Aspect de la vernisaj

Foto: GH. TARTAN

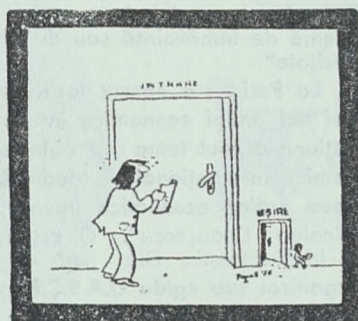

Popo S

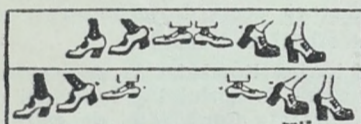
Fără cuvinte

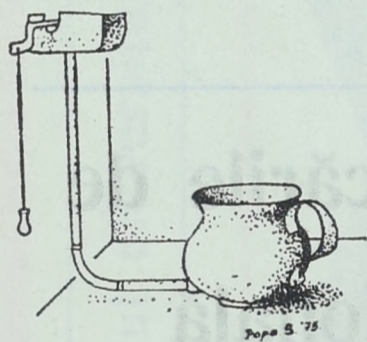
Viciu

La mărirea notei

Afemeiatul

„Modernizare”

Fără cuvinte

„Flori” pentru decan

TIMIȘOARA

100%

(surpriză)

Epigrame

3	6	7	1	2	4	5	7	1	7
6	3	6	7	6	1	2	1	7	6
7	5	1	2	7	2	5	7	6	4
2	7	6	6	3	6	7	2	1	6
1	6	1	6	6	7	6	3	6	7
2	4	1	6	1	6	7	2	2	
4	3	5	7	6	7	4	6		
3	6	3	6	6	3	6	7	2	
7	2	4	1	5	1	2	5	1	
6	1	6	4	6	1	3	5	3	2
3	6	1	2	6	1	2	1	6	1

GHEORGHE CRIȘAN

Unui intirziat student la Drept
Regele Sardanapal,
A trăit ca să petreacă;
Profesorul de Penal,
A trăit ca să... te treacă!

Unui student lăudăros
Isprăvi și aventuri vestite,
Se pun pe seamă-i fel de fel;
Cei mulți le știu din auzite,
... Dar auzite de la el!

Un „boboc” mărturisește...
De când sint boboc, pot spune,
Mi-a mers bine; baluri, strada...
Dar la prima sesiune,
Mi-au mers fulgii de-a grămada!

DIMITRIE JEGA

Unui fotbalist
La conferință-ai fost odat'
Cu unu'... Seespîr comparat.
Dar tu și-ai zis: „P-onoarea mea,
N-am auzit de el în A”!

Unui student
Lui îi plac romanțele,
Dar din toate (il trădez)
Cîntă des romanța bursă;
„N-am știut să te păstrez”!

Unui student plîngăreț
Și-a plimbat un an și-o vară
Chipul său fermecător,
Cucerind o Anișoară,
Dar pierzînd un anișor!

MIRCEA CIUGUDEAN

MIC DICȚIONAR MEDICAL UMORISTIC de MUȘATISME ȘI NU NUMAI...

(continuare)

- Carență=strungăreață în gura lumii.
- Chelie=cap cosit.
- Conștiință=santinela ce adoarme uneori în post.
- Cord=inimă de la 40 de ani încolo.
- Deficit=lipsă cițiva ani de-acasă.
- Demn=om cu conștiința călcată pe dungă.
- Dentist=proverb. Cine poate, oase roade.
- Dos=față întoarsă.
- Dragoste=bătăi de inimă pentru dureri de cap.
- Ebrietate=stare în care capul judecă cu picioarele și picioarele își fac de cap.
- Eczemă=una care nu-și mai incupe în piele.
- Epidermă=piele cu obraz subțire.
- Elate=substantiv numai de genul masculin.
- Farmacist=grafologul rețetelor medicale.
- Fătornicie=perucă ce ascunde chelia de caracter.
- Galop=trap ambițios.
- Gene=mironosițele ochilor.
- Gesturi=mesageri de cuvinte.
- Gargară=lichid care face gît.
- Gaură=nimic, împrejmuit bine.
- Ghinion=norocul altora.
- Gingav=vorbă înmulțită cu ea însăși.
- Haleală=mincare înghițită direct cu stomacul.
- Horakiri=moarte cezariană.
- Herpes=cel ce te lasă cu buzele umfiate.
- Hidromel=miere cu darul beției.
- Hodorogit=unul care face mult zgomot pentru nimic.
- Hohot=gargară de ris.
- Holtei=încă fericit.
- Idiot=cap viran.
- Ignorant=a nimica știutor.

Pentru conformitate cu originalul
(altora și... al meu),

(va urma)

IOAN ROMOȘAN

ZIMBET ȘI MEDITAȚIE (III)

- MĂSURĂ

Se pare că toți oamenii sint conștienți că nu sint animale.
Nu toți sint conștienți însă că sint oameni.

- PROVERB

Oricit ai da lupului să mănince, el tot spre pădure se uită.
MORALA: Pină nu mănincă un copac, lupul nu se satură.

- HOMO SAPIENS

Totdeauna i-a plăcut natura; copacii indeosebi.
Copacii pe care, ca să-i aibă aproape, îi tăia și îi stivuia griju'iu lingă casă.

- RUTINA

Invidioșii spuneau că nu i se potrivesc rolurile de prost pe care le juca, avantajat fiind de fizic și temperament. Cu timpul însă, au fost nevoiți cu toții să recunoască în el un prost desăvirșit.

- BIOGRAFIE

Nu era o femeie lipsită de afectivitate, dar după căsătorie s-a mai schimbat. În cele din urmă s-a răcit de-a binelea.
Și au înmormintat-o într-o zi de marți.

LIVIU ȚINȚARU
Filologie, anul II

Colegiul de redacție

LIVIU CRIȘAN (redactor-șef, student la Facultatea de construcții), CONSTANTIN VINT-LESCU (secretar general de redacție), OVIDIU CORDUNEANU (redactor-șef adjunct, student la Institutul politehnic), MARIUS BOCE-REANU (redactor-șef adjunct, student la Universitate), LIVIU NADIȘ (redactor-șef adjunct, student la Institutul agronomic), ANITTE MATEESCU, GHEORGHE CRIȘAN, NICOLAE CORA (studenți la Institutul politehnic), IOAN ROMOȘAN (student la Institutul de medicină), GAVRIL TARCZA (student la Institutul agronomic).

Prezentarea grafică, - ȘTEFAN ȘT. POPA (student la Institutul politehnic).

NOUA ORDINE ECONOMICA SI POLITICA

INTERNATIONALA (III)

Realism si adeziune

Se impune pregnant recunoaşterea necesităţii de adoptare a unei strategii mondiale în privinţa întăririi şi generalizării acţiunilor destinate să determine instaurarea unei noi ordini economice şi politice mondiale. Mereu mai numeroase sînt organismele internaţionale şi guvernele naţionale ce se afiliază şi se dedică luptei pentru desindere, pace, cooperare, colaborare, dezvoltare, lichidare a subdezvoltării, progres uman general.

Organizaţia Naţiunilor Unite este înalt forum internaţional menită să facă faţă responsabilităţilor impuse de evoluţia vieţii economice, sociale şi politice a Terrei. Se depun eforturi considerabile în vederea creşterii eficacităţii acţiunilor întreprinse de O.N.U. pentru instaurarea unor noi relaţii economice şi politice internaţionale. Unitatea dialectică a acestor două tipuri de relaţii determină evidenţa creării unor condiţii de ordin politic mondial capabile să asigure fiecărui popor dezvoltarea sa plenară şi multilaterală. Organic şi obiectiv li se asociază ansamblul relaţiilor juridice şi sociale care să extindă şi să aprofundeze premisele şi condiţiile de schimbare a ordinii internaţionale existente.

Contribuţia la acest amplu proces este mai mult decît semnificativă, este tonică şi încurajatoare.

La Viena, A X-a Conferinţă asupra Naţiunilor Unite, la Bucureşti, Colocviul Uniunii Interparlamentare, cu tema: „Un nou sistem de relaţii economice internaţionale”. La Uppsala, „Raportul Dag Hammarskjöld” pe anul 1975. În activitatea „Clubului de la Roma”, un pas semnificativ îl constituie raportul „Omenirea la răspintie” şi o idee de bază cuprinsă în el: „cooperarea - condiţie sine qua non a făuririi unei noi umanităţi pe calea creşterii sale organice - să nu mai fie o problemă de bunăvoinţă sau de liberă alegere, ci de necesitate”.

La Paris, s-a născut Institutul pentru problemele unei noi ordini economice internaţionale, a cărei primă acţiune a avut tema: „Problemele unei noi ordini economice internaţionale. Modul în care este concepută noua ordine economică internaţională de preşedintele Nicolae Ceauşescu”. O acţiune similară a avut loc şi la Bucureşti. Din nou la Bucureşti, Seminarul organizat sub egida U.A.S.C.R. şi a Mişcării Internaţionale a Tineretului şi Studenţilor pentru Naţiunile Unite (I.S.M.U.N.) cu tema: „Tineretul, dezvoltarea naţională şi Naţiunile Unite”.

Sarcina creării unei noi ordini mondiale în condiţiile democratizării profunde şi accentuate a relaţiilor dintre toate naţiunile se impune azi fără tăgădă şi constituie „un scop minimal” asupra căruia se îndreaptă toate forţele progresiste ale lumii.

Subdezvoltarea constituie unul din fenomenele cheie, iar lichidarea ei - un obiectiv fundamental al tuturor acţiunilor pentru afirmarea unei noi ordini economice internaţionale.

Pentru lichidarea foametei şi subnutriţiei ar fi suficientă a cincisprezecea parte din totalul bugetelor militare. Oprirea cortegiului înarmării ar semnifica un pas uriaş spre realizarea unui deziderat multiplu şi esenţial: pace, bunăstare, progres.

Sînt necesare măsuri, sînt necesare noi şi ample proiecte. Este însă absolut necesară îndeplinirea tuturor angajamentelor, rezoluţiilor şi soluţiilor teoretice. Este imperios necesară o înţelegere cit mai deplină între state o colaborare eficientă şi fructuoasă, întemeiată pe iniţiative şi fapte concrete, o cooperare mereu extinsă, o internaţionalizare democratică susţinută a raporturilor interstatale, pe baza principiilor egalităţii şi suveranităţii naţionale, a coexistenţei paşnice şi a prieteniei între popoare.

Preşedintele României a exprimat deschis, în spirit militant şi cu deosebită consecvenţă atitudinea şi poziţia ţării noastre faţă de noua ordine economică şi politică internaţională - concept şi realizare: „Vom acţiona ferm şi în viitor în spiritul hotărîrilor congresului, pentru a contribui la realizarea unei lumi mai drepte şi mai bune. În acest fel ne vom îndeplini obligaţiile noastre de detaşament activ, revoluţionar, în lupta pentru apărarea independenţei şi suveranităţii popoarelor pe plan internaţional. Ne vom îndeplini atît îndatoririle naţionale, cit şi cele internaţionale, care constituie un tot unitar şi caracterizează politica marxist-leninistă a partidului nostru”.

MARIUS BOCERANU

Anul 1883 marchează în istoria Namibiei semnarea primului act de vânzare, în acelaşi timp de divizare a teritoriului ei, prin intrarea unei părţi, în schimbul a 100 de lire sterline şi a 200 puşti, în posesia unui negustor din Bremen, Adolf Lüderitz. Partenerul cu care a negociat acest schimb a fost identificat în persoana şefului de trib Khoikhoi, Josef Pederikies.

Anul următor, Africa de Sud-vest (Namibia) a devenit colonie sub protectoratul Reichului german şi odată cu aceasta se conturează în Africa de Sud perspective unui focar de disensiuni între cei care îşi cer drepturile şi cei care au dorinţa de a domina şi stăpîni lumea.

Nu mai tîrziu de anul 1904 încep luptele deschise şi armate împotriva colonialismului german. Rezultatul acestei iniţiative a fost masacrarea a 78.000 hereri din 100.000 cîţi populau atunci Namibia.

În anul 1907, tribul khoikhoi s-a răscolat împotriva autorităţilor germane, ale căror trupe aflate sub conducerea generalului Deumling, n-au întîrziat să treacă la decimarea membrilor tribului.

Focarul disensiunilor din Africa de Sud-vest se accentuează o dată cu timpul. În perioada primului război mondial, trupele sud-africane îşi fac apariţia şi ocupă întreg teritoriul Namibiei.

Anul 1919 marchează acordul Ligii Naţiunilor în ceea ce priveşte pasul făcut de Africa de Sud, prin încredinţarea Namibiei acesteia din urmă „ca teritoriu sub mandat”. Această subscriere este întărită în anul 1925, prin acordarea dreptului de autogovernare internă, în timp ce populaţiei africane i se refuză toate drepturile. După al doilea război mondial, Africa de Sud a continuat să conducă Namibia ca teritoriu sub mandat. În 1949, după ce Partidul Naţionalist din Africa de Sud a venit la putere, Namibia a fost anexată în mod ilegal. Reacţia O.N.U. la desfăşurarea acestui eveniment, a fost anularea la 27 octombrie 1966 a mandatului Africii de Sud, declarîndu-se că Namibia din acel moment se află sub tutela Naţiunilor Unite.

Încă din 1968 Africa de Sud s-a opus pătrunderii în Namibia a membrilor Consiliului de Tutelă. În luna mai a anului 1972, o concluzie a vizitei secretarului general al O.N.U. Kurt Waldheim, în Namibia, este acceptarea de către Africa de Sud, a numirii unui comisar

O.N.U. pentru Namibia, cu sediul la New York, ce urmează a face vizite periodice în această ţară, finalizate de fiecare dată cu prezentarea unor rapoarte. Cu tot sprijinul din partea organizaţiilor internaţionale, rolul principal în rezolvarea problemelor interne îl are poporul namibian, care a înţeles acest necesar şi nu a încetat să ia o poziţie organizată împotriva politicii de apartheid practică cu consecvenţă de Africa de Sud şi în Namibia. Namibienii patrioţi au rezistat de la început ocupaţiei coloniale. Într-o primă etapă lupta namibiană a evoluat la revendicări şi apeluri pentru soluţii ne-

opinie publice şi ţinînd seama de sensul politic al situaţiei de Securitate, Curtea Internaţională de Justiţie de la Haga, fiind chemată să-şi exprime poziţia sub aspect juridic al continuării prezenţei Africii de Sud în Namibia, şi-a corectat o hotărîre anterioară, precizînd că prezenţa Africii de Sud în Namibia este ilegală, iar relaţiile externe sud-africane care implică şi Namibia sînt ilegale şi posibile de consecinţe. Lupta internă din Namibia şi cea externă în favoarea ei, converg spre iremediabila surpare a unui

S.W.A.P.O. de a lua parte la activităţile Consiliului O.N.U. pentru Namibia, de a acţiona în strînsă colaborare cu acesta şi a afirmat că acest Consiliu este reprezentant oficial al Namibiei.

Participarea României la pregătirea şi desfăşurarea Conferinţei şi îndeosebi mesajul adresat Conferinţei de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu s-a bucurat de o înaltă apreciere. Delegaţia română a participat la lucrările comisiilor politice şi economice, a făcut parte din biroul Comisiei politice alături de Belgia şi Egipt.

Cu prilejul lucrărilor Consiliului O.N.U. pentru Namibia de la Lusaka, din iulie 1973, Sam Nujoma, preşedintele S.W.A.P.O. arăta: „S.W.A.P.O. consideră că lupta politică şi acţiunile militare sînt acţiuni complementare”. Cu acest prilej Nujoma solicita o prezenţă mai largă a namibiienilor în cadrul Consiliului O.N.U. pentru Namibia, în misiunile şi acţiunile acestuia.

Ianuarie - 1976. Lucrările Consiliului de Securitate al O.N.U. în problema Namibiei. Ziua de 31 ianuarie 1976 marchează finalul lucrărilor, soldat cu adoptarea unei rezoluţii prezentate de România, Benin, Guyana, Libia, Pakistan, Panama, Suedia şi Tanzania, prin care se cere înlăturarea administraţiei ilegale a Africii de Sud din Namibia, pentru ca poporul namibian să-şi poată singur decide viitorul, conform aspiraţiilor naţionale. Ambasadorul R.S. România la O.N.U., Ion Datcu a reafirmat poziţia României, arătînd că regimul de la Pretoria nu mai poate ignora cerinţele poporului namibian şi nici nu-şi mai poate permite să sfideze hotărîrile Naţiunilor Unite.

România - a arătat vorbitorul - este pe deplin solidară cu lupta de eliberare a poporului namibian, căruia îi acordă un sprijin activ, multilateral, pentru înfăptuirea dreptului său imprescriptibil la autodeterminare şi independenţă, pentru asigurarea unităţii naţionale şi a integrităţii teritoriale a patriei sale.

VALENTIN SACA
Filologie-istorie, II

România şi mişcările de eliberare naţională

gocitate şi echitabile, în vederea dobîndirii independenţei şi libertăţii naţionale. Alături de muncitorii namibieni şi de mişcarea de eliberare naţională - Organizaţia Poporului din Africa de Sud-vest (S.W.A.P.O.) - tot mai multe forţe progresiste democratice din interiorul Namibiei se înrolează în frontul celor ce se ridică împotriva dominaţiei coloniale.

O.N.U., prin rezoluţia Adunării Generale din 27 octombrie 1966 şi rezoluţia Adunării Generale din 19 mai 1967 a pîs capăt, formal, mandatului Africii de Sud asupra Namibiei şi a creat Consiliul O.N.U., pentru Namibia, care urmează să administreze ţara pînă la independenţa totală, cu participarea maximă a populaţiei namibiene.

În contextul unor influenţe de culise ale cîrcurilor monopoliste, sub presiunea

edificia colonială clădit artificial şi practicat cu insolenţă de cercurile rasiste de la Pretoria.

Cu sprijinul Organizaţiei Unităţii Africane şi al ţărilor socialiste, reprezentanţa S.W.A.P.O. la O.N.U. acţionează pentru realizarea unor măsuri concrete şi eficiente de dobîndire şi independenţă. Participanţii la Conferinţa internaţională pentru Namibia, care a avut loc în primăvara anului 1972 la Bruxelles a adoptat o declaraţie şi un program de acţiuni, în care s-a subliniat dreptul mişcării de eliberare de a recurge la orice formă de luptă pentru obţinerea independenţei. Tot aici s-a lansat un apel ţărilor membre ale Comunităţii Economice Europene de a bara încercarea Africii de Sud de afiliere la Piaţa Comună. Conferinţa s-a pronunţat în acelaşi timp, pentru dreptul